

Diumenge,
3 de juny del 2001
dedicat a Pere Fontàs i Puig

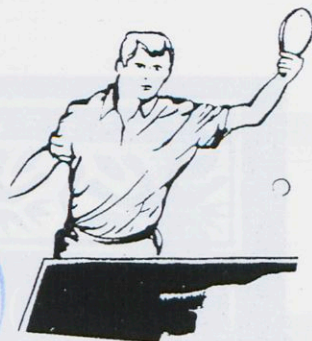
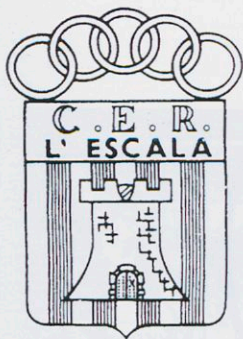
CLUB NÀUTIC L'ESCALA

17130 **L'ESCALA** (Port) - Girona
Telèfon: 972 77 00 16 - Fax 972 77 01 58
Apart. correus, 130

Passeig del Mar, 4
17130 **L'ESCALA** (Girona)

Tel. 972 77 02 89 - 972 77 06 66
Fax 972 77 32 97

Invitació

Un cop més, amic sardanista, ens plau convidar-te al nostre Aplec de la Sardana. Aquest és el 26è que t'ofereix la vila, i com tenim de costum li hem donat un nom propi. Enguany el dediquem a l'insigne músic i compositor Pere Fontàs i Puig, ben popular i conegut dels sardanistes.

Pere Fontàs, que té el domicili a Amer, durant l'any passa també tongades a l'Escala, on té una casa, i s'hi troba molt bé. N'és una prova veraç el fet que si ja a l'any 1984 ens va dedicar la sardana "L'encís de l'Escala", ara ens n'ha fet una altra amb el títol "Com un escalenc més", que no pot pas ser més eloqüent.

Que siguem molts els qui acompanyem l'homenatjat i que tots plegats puguem gaudir d'una diada memorable.

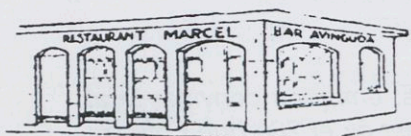
La Junta

PIZZERIA PIZZERIA PIZZERIA

La Torre, 41, 1r
Tel. 972 77 01 18

Restaurant MARCEL Bar AVINGUDA

Avda. Girona, 60 - Tel. 972 77 07 23
17130 L'ESCALA (Girona)

Ò l'e Òptica l'escala

C/ Maranges, 13 - Tel. 972 77 09 86
17130 L'Escala (Girona)

RÀDIO - T.V.
ELECTRODOMÈSTICS

Josep Ma. Geli

"Can Fidel"

Carrer del Port, 39
Telèfon: 972 77 00 98
L'ESCALA

MARTA FALGÀS i GONZÁLEZ

Pubilla de la Sardana 2000

TABACS
**FRANCA
PELLICER**

C/ del Port, 47
Tel. 972 77 16 23
17130 L'ESCALA

BUGADERIA - AUTOSERVEI
DOLMON

Carrer Codolar, 20
Tel. 972 77 00 15
L'ESCALA

cuina
d'especialitats
marineres

Ronda del Padró
Tel. 972 77 02 87
L'ESCALA

RESTAURANT - MARISQUERIA

Els Pescadors

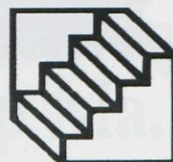
Especialitats marineres
Casaments - comunions - àpats
Davant del mar - Obert tot l'any

Tel. 972 77 07 28
Port d'en Perris, 5

*Instal·lació i manteniment
d'aigua, gas, electricitat
i calefacció*

C/ La Torre, 77
Tel. 972 77 06 49 - Fax 972 77 34 52
17130 L'ESCALA (Girona)

Estudi i Servei,
ASSESSORIA EMPRESARIAL

C/ Puig, 3
Telèfon: 972 77 21 77 - 17130 L'ESCALA

Salutació

Benvolguts amics,

Una vegada més em plau de convidar-vos a una nova edició del nostre Aplec. L'Escala espera que siguem molts els qui puguem gaudir de la festa sardanista amb bona harmonia. Avui hem de posar-hi més interès encara, perquè essent com és la sardana símbol de la nostra identitat, necessitem com mai de fer-li costat i així també el fem a Catalunya, quan els intents d'anihilar-ne l'essència són ben evidents.

Siguem-hi tots, que amb una presència ben nombrosa, bo i reforçant la dansa, reforçarem també el nostre País. Perquè és tot el poble qui fa país i qui n'ha de marcar el futur. Perquè els seus representants tinguem què representar, és a dir la voluntat del poble, una voluntat fidel a la nostra tradició

L'alcalde
Josep M. Guinat i Solà

VICENS

CINC GENERACIONS
AL SERVEI DEL
CLIENT

Nums:
11.154 - 13.976
51.193 - 69.129

**Agència d'Assegurances de:
Núm. Registre: 11706888**

C/ Santa Màxima, 8 - Apartat de Correus, 33 - Tel. 972 77 04 24 - Fax 972 77 41 48
E-mail:mediadors@vicens.es - 17130 L'ESCALA (Girona)
Av. Girona, 34 - baixos - Apartat de Correus, 33 - Tel. 972 77 04 24 - Fax 972 77 41 48
E-mail:assessoria@vicens.es - 17130 L'ESCALA (Girona)

PEIX DE LA COSTA

Pintor Joan Massanet, 82
17130 L'ESCALA (Girona)
Tel./Fax (particular)
972 77 02 49

Comercial
sanimat s.l.

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
SANITARIS • DECORACIÓ
MOBLES DE CUINA**

Carrer Lleida, 10 - Poble Sec
Tel. 972 77 04 14 - Fax 972 77 06 87
17130 L'ESCALA (Girona)

PERE FONTÀS I PUIG

Una vocació musical fructífera

Pere Fontàs és tota una vida dedicada a la música. A la nostra música. De l'uberós esplet de músics que ha donat la ruta de Girona a Olot, d'on han sorgit cobles i agrupacions orquestrals a Anglès, Amer, Sant Feliu de Pallerols i el mateix Olot. Fontàs nasqué a Amer l'any 1932, hi ha residit sempre, però en la família també hi ha ascendència empordanesa. La seva mare era de cal Sastre d'Albons i la seva muller, Paquita Mitjans i Masset, és natural de Ventalló. Té dos fills solters i una filla que li ha donat dos néts que per no desdir de la tradició familiar ja toquen amb la xaranga que anima els partits del Casademont de bàsquet.

El músic

Tot just tenia 13 anys quan va començar de professional. Era el 1945 que en refer-se la cobla de la vila "La Moderna" hi ingressa junt amb el seu pare que toca la tenora. Ell, el flabiol a la cobla i el violí a l'orquestra, que començà a aprendre'l sota el mestratge de Martí Teixidor component de La Principal de la Bisbal. Al principi, en una edat tan tendra, no li deixaven perdre les nits i el feien anar a dormir. Però ja havia pres l'arrencada que no deixaria mai més. Al cap de 6 anys d'estar a "La Moderna", i després de tres anys a la banda del Regiment Alcántara de Girona, passa, també amb el seu pare, a "La Principal Amerense". L'any 1955 entra a formar part d'"Els Montgrins" com a trombó i pianista, al mateix temps que Enric Vilà i Toni Giner, dos fiscorns de renom. Fou en un lloguer que "Els Montgrins" feren a Barcelona que féu coneixença de Joaquim Serra a qui sempre havia admirat i tingué ocasió d'actuar sota la seva batuta al Palau de la Música d'una manera ben fortuïta que ens sembla interessant de relatar: "Els Montgrins" acabaven una audició a la plaça de Sant Jaume quan arribà un missatger de part de Joaquim Serra demanant si podia anar un trombó al Palau de la Música per assajar una obra per a dos trombons, ja que només disposaven d'un. La peça, s'hi havia d'estrenar a la tarda on junt amb una altra orquestra també actuarien "Els Montgrins". Fontàs s'oferí i en arribar al Palau l'esperava a l'entrada un home senzill que li demanà disculpes per les molèsties que li causaven. Imagineu-vos la sorpresa que tingué quan, aquella persona, a qui havia pres pel porter, se la veié davant seu amb la batuta dirigint-lo! L'any 1961 torna a "La Amerense" com a fiscorn, pianista, violí, vocalista, director i arran-

jador. Tres anys més tard, el 1964, s'incorporà a "La Selvatana", la prestigiosa cobla de Cassà, en la qual substitueix Josep Albertí com a director i hi actua com a pianista i trombó. Però quan Modest Puig ha de plegar per haver sofert un accident, ocupa el seu lloc de fiscorn. De tota manera, segons ens fa saber, del rengle de darrera la cobla, n'ha ocupat totes les places.

La vida de músic en actiu, se li estroncà inesperadament. El dia 3 de maig de 1993 actuà amb tota normalitat a Martorell, celebrant el pubillatge sardanista de la localitat, com a 2n fiscorn i director de la cobla-orquestra. L'endemà, dia 4, "La Selvatana" havia d'anar a tocar a Lleida, però poc abans de marxar, encara en el seu domicili, li sobrevingueren els primers símptomes del que li fou diagnosticat com un infart al servei d'Urgències, on havia estat traslladat tot seguit. A causa d'aquesta malaltia va haver de deixar definitivament la professió.

El compositor

Si Fontàs fou primerenc a abraçar la carrera musical, també fou precoç pel que fa a l'art de la composició. Als disset anys componia la primera sardana "Carme", dedicada a la seva mare i, també per intercessió del numen familiar, més tard en feia una altra per a la seva germana, "La planxadora de casa", a les quals i amb la mateixa inspiració seguien "En Joan i la M. Pilar", per als dos primers fills, i "Maria Pilar", per a la filla; "A l'avi", per al sogre, "El petit de casa", per al fill petit, i "Paquita", per a l'esposa.

Per a qui estigui dins el món de la sardana o en tingui algun coneixement no cal ponderar Fontàs com un dels millors compositors del nostre país. La qualitat de les seves composicions s'ha manifestat amb les sardanes que s'han fet conèixer i valorar tant en l'àmbit erudit com en el popular. Moltes són les que hi ha enregistrades, entre les quals "Montse Valls" i "El parc de la Guineu", proclamades 'Sardana de l'any', el 1975 i 1977 respectivament, les finalistes "Maria Pilar" i "Solitud", "Castell d'Estela" guanyadora del concurs musical 'Joaquim Serra' el 1980, a més de "Ariadna", "Els amics d'Horta", "Per Cardedeu", "Solitud", etc.

Com a curiositat podem adduir que si guanyà el 'Joaquim Serra' fou a instàncies dels companys, que un cop l'hagueren assajada l'empenyeren a participar al certamen per optar al premi, ja que ell no hauria gosat. Un altre cas singular és el de la concepció de la tan celebrada i interpretada "El parc de la Guineu", que l'autor féu per compromís, a instàncies d'un dels organitzadors de l'aplec de les Roquetes, que cada Sant Martirià l'empaitava a Banyoles demanant-li una sardana per a la seva convocatòria sardanista anual. Constitueix una excepció d'allò que s'atribueix a les sardanes d'encàrrec.

D'altra banda, i dintre la faceta d'arranjador prolífic, val la pena citar la tasca duta a terme en la recuperació, adaptació i instrumentació de composicions musicals antigues, tals com la sardana curta de nom "La del Senyor Mestre d'Amer", trobada en l'arxiu del musicòleg Carreras i Dagas, de la Bisbal, que pel que sembla és la més antiga que es coneix, de la qual ha fet l'arranjament

per als instruments originals –cobla de tres quartans– i una adaptació per a sardana llarga que no ha donat per més de 17 per 47. Un altre arranjament interessant i que li comportà força dificultat és el de la composició per a coral “Acció d’Alpens”, escrita versemblantment l’any 1877 per Miquel Clarà, de Riudellots, glossant una de les darreres batalles de la tercera guerra carlina (1873), en què sembla que prengué part, coneguda com l’”Acció d’Alpens”.

Mestratge i reconeixements

Descendent de músics –el seu pare tocava la tenora– i en una terra de músics en la qual trobà els primers professors, al seu torn també hi ha fet pedagogia.

Per a la seva vila, Amer, ha tingut la dedicació incondicional per tot allò que podia oferir personalment i professionalment. En l’actualitat hi participa en l’escola de música. Cert és que els seus convilatans, amb el govern municipal al capdavant, li ho han reconegut <<portant-se’m molt i molt bé>>, com diu ell, atorgant-li la medalla d’or de la població, la distinció que té en més estima segons hem pogut copsar.

La qualitat de les seves sardanes i el prestigi assolit en el ram musical, un tarannà afable sempre disposat al servei del proïsme, li han valgut l’estima del públic. Nombrosos són els actes d’homenatge que ha rebut, justament d’allò que per caràcter n’havia estat refractari. No podent-los enumerar tots per falta d’espai, només direm que enguany després del de l’Escala li dedicaran l’aplec Palamós i Olesa de Montserrat.

Homenatge a les Roquetes (Barcelona) -26-10-97

La vinculació amb l'Escala

Fontàs conegué la que havia de ser la seva esposa anant a tocar a Ventalló. La Paquita, de segon cognom Masset, era neboda de Josep Masset, secretari d'ajuntament, que ho va ser durant dos anys de l'Ajuntament d'Amer. Aleshores el matrimoni se li oferí per hostatjar-lo, cosa que escaigué aquells dos anys, el temps que Masset ocupà la plaça d'Amer. En fer-se càrrec de la secretaria de l'Escala i havent adquirit la finca on volia edificar un hotel, l'oncle Masset oferí al jove matrimoni l'oportunitat de regentar-lo, cosa que Pere hagué de declinar perquè la seva ocupació només podia ser la música. Aleshores l'oncle, que volia recompensar com fos el gran servei que li havien prestat els nebots, els oferí una casa del camí Ample on tenen el domicili escalenc.

De llavors ençà sovintegen les vingudes a la nostra vila, a la qual s'han afecionat ferventment. De la casa del camí Ample també en guadeixen els fills, amb la condició, però, que els dies de la Festa Major, si no tots, almenys que hi tinguin l'espai reservat els pares, perquè són uns dies que no es volen perdre de cap manera.

Pere Fontàs que ja havia demostrat la seva estimació a l'Escala, dedicant-li la sardana "L'encís de l'Escala", estrenada per "La Selvatana" en el IX Aplec de la Sardana 1984), ara vol obsequiar-nos amb dues d'altres: una amb motiu de la festa del Carme, "Vellea d'or a l'Escala" i l'altra, "Com un escalenc més" en correspondència a la dedicatòria de l'Aplec.

Amb el nostre agraïment, expressem també a la família Fontàs el desig que ens puguem retrobar ben sovint i per molts anys.

Joaquim Armengol

Ripoll 19-7-98. Homenatge a Ripoll amb l'alcalde

MENTRE LA MAR DORM

Nit d'estiu. Nit de dimecres. Nit de sardanes a l'Escala. Remor de mar. Remor de crits. Remor de música... Nens que juguen a la platja. Gent que menja i beu a les terrasses. Gent que balla, gent que escolta i gent que mira les sardanes.

La roca del Cargol en la penombra. Cotxes que dormen a la Riba. Gavines que fan l'última ronda... Llums que suren en el mar. Pampallugueigs que vénen del cel i resplendors que arriben de l'altre costat de la badia.

La Marina presencia l'espectacle, des del privilegiat mirador que hi ha al costat de la casa del Gavià. Li agrada estar-se aquí, a soles. Però es fa difícil, sempre hi ha algú o altre que importuna: colles de nens que hi vénen a fumar, parelles que hi busquen un racó màgic, o simplement algú que passeja i s'atura allà per donar una ullada a la idíl·lica vista nocturna de la Platja.

Encara no són les onze i l'oreig ja s'insinua. La Marina para orella amb atenció a la que deu ser la tercera sardana de la nit. Li sembla que la coneix, però no sabia dir-ne el nom. Només fa dos anys que n'escolta i poc més d'un que en balla de tant en tant. De fet, és una nouvinguda al món sardanístic, malgrat que el seu avi fos un dels fiscorns de la cobla la Principal de l'Escala.

A vegades sent un cert ressentiment d'haver arribat tan tard a una dansa que el seu avi estimà tan fervorosament. La Marina té 54 anys i creu que encara és a temps de fer un petit canvi de guió en la seva vida, d'obrir-hi una petita escletxa per la qual entrin els aires dels seus avantpassats materns, que durant molts anys li van ser amagats.

La Marina mira la Riba, aquella Riba que ella va conèixer quan encara no era ciment, quan encara no era Riba. Allà, abans, en la seva infantesa, hi manaven els esculls i la mar. Allà ella hi havia passat moltes estones amb les seves amigues o els seus germans: hi buscaven crancs, hi collien petxines, s'hi pelaven els genolls,

hi perseguïen els pops despistats, es clavaven espines de garotes a les plantes dels peus i, de tant en tant, hi trobaven meravelloses esponges i estrelles de mar.

Recorda les ocasions en què havia acompanyat l'avi amb el bot, que es trobava situat no gaire lluny del Salvavides. L'avaraven junts i també el pujaven junts. Quan sortien a calar o a llevar, en els dies de mar calma, li agradava seure a la falda de l'avi i ajudar-lo a vogar. Ella empenyia amb totes les seves forces, mentre ell reia satisfet i orgullós. Quantes coses de mar li havia ensenyat, en aquelles sortides!

Però, lamentablement, això s'acabà. Un bon dia, el pare de la Marina, funcionari de l'Estat, va ser traslladat. Ella tot just tenia 12 anys. Tots van seguir-lo: la mare, ella i els seus dos germans més petits. Amb recança. Deixaven el seu món; l'Escala. El poble de la mare i dels avis materns, on els tres nens havien nascut. Deixaven una manera de viure, de parlar i de sentir, que trobaren molt a faltar en els temps venidors i que només tastaren en visites fugisseres.

Van passar els anys i la Marina es casà amb un andalús. No se n'ha penedit mai. Per ella va ser com una alliberació, ja que li permeté sortir del domini patern, que mai no havia assumit. El pare els feia parlar en castellà a casa i sempre posava entrebancs quan deien per anar a l'Escala. En canvi, el seu marit és un home obert, que sempre està content i que no té cap problema amb la llengua. Va ser ell qui va animar la Marina cap al món de les sardanes quan descobriren l'arxiu de l'avi, tan magníficament conservat, en ocasió d'heretar la casa.

Aquesta casa és el motiu del qual la Marina i els seus passen, ara, força dies a l'Escala. Fa uns anys havien vingut per l'aplec com a escalencs absents, però ara ja no, ara hi participen com uns vilatans més i tots n'estan orgullosos. Quan són aquí, ella treballa, amb un gran plaer, en la conservació de l'arxiu de l'avi, en el qual ha trobat una gran quantitat de material: partitures, programes d'aplec i de festes majors, fotografies, gravacions sonores, llibres, revistes... Li agrada remenar-ho tot, per mirar-s'ho i tornar-ho a posar bé. És davant d'aquest arxiu tan rigorosament i amorosament conservat, que sent una gran admiració pel seu avi i per la feina que féu.

Un grup d'adolescents s'ha acostat. S'adona que fa nosa, però abans de marxar es mira la mar per acomiadar-se'n. La veu negra i enigmàtica. Tanmateix els seus pausats moviments fan entendre que en realitat està dormint, bressolada per la música que li arriba, recuperant-se d'un dia molt atrafegat. Es tomba, comença a caminar i s'acosta cap on hi ha el brogit de les sardanes. És la cinquena de la nit. Aprofitarà per ballar l'última.

Mentre la cobla enceta l'atractiva "Juny" per acabar, la Marina reflexiona tot badant. Pensa que és admirable com la sardana, sense gairebé cap suport institucional ni mediàtic, resisteix els embats del anys i d'un món, diuen, cada dia més globalitzat, que la voldria veure morta i enterrada. De moment, ella, recollint la força que li donen els seus orígens materns, pensa contribuir perquè això s'endarrerixi el màxim possible. Envigorida per aquest pensament i per un impuls de renovada fúria, s'incorpora decidida a la rotllana que s'ha format davant seu.

Pere Juhé i Oriol

SERRALLERIA SUES, S.L.

*Reixes, portes basculants
de ballesta i enrotllables*

Avda. Girona, 54
Telèfon: 972 77 04 67

BAR - CAFETERIA

Passeig Marítim, 19
Telèfon 972 77 48 94
L'ESCALA

GARATGE SALA

Avda. Girona, 31
Tel i Fax 972 77 09 43
17130 L'ESCALA

CARNISSERIA CASAS

Plaça Víctor Català, 6
Tel 972 77 00 93
L'ESCALA

perruqueria

Maria

C/ Mig, 7
Telèfon: 972 77 00 67
17130 L'ESCALA

foto-video
REYNÈS

Plaça Escoles, 3
Tel. 972 77 14 66 - L'ESCALA
Avda. Montgó, 7 i 9
Tel. 972 77 41 65 - RIELLS

FLECA
PASTISSERIA

Sancho

Carrer Major, 9 - Tel. 972 52 01 82
L'ARMENTERA

PEIXOS

MASAFONT

C/ Enric Serra, 1
Tel. 972 77 01 34
L'ESCALA (Girona)

T.V. L'ESCALA

Canal 24 UHF

l'informatiu

EO !

Tel. i fax: 972 77 28 94
<http://brz.es>

“ELS SEGADORS”, L’HIMNE OFICIAL DE CATALUNYA RECUPERAT

Pels volts de l’any 1640, i com a romanç històric referit a la guerra dels Segadors, sorgí una cançó popular catalana anomenada “Els Segadors”.

Aquella cançó, conservada amb moltes variants a través dels segles, anà adquirint caràcter d’himne nacional català a partir de la Renaixença, tot esdevenint l’himne oficial de Catalunya quan es proclamà la Generalitat, el 1931, encara que no es precisà, de moment, amb quin dels dos textos més difosos. És a dir, l’històric, publicat per Milà i Fontanals l’any 1882 en el seu “Romancerillo catalán”, o el d’Emili Guanyavents, vencedors en un concurs convocat per la Unió Catalanista, el 1899, concurs que, encaminat a mirar de trobar un text més polític i reivindicatiu per a “Els Segadors”, provocà una apassionada polèmica pública i periodística. Finalment, fou el de Guanyavents el que s’imposà, si bé cal remarcar que força gent volia que l’himne oficial català estigués constituït per la lletra i la música de la sardana “La Santa Espina”. El “Som i serem gent catalana/tant si es vol com si no es vol/que no hi ha terra amb més ufana/sota la capa del sol” sempre ha pesat molt...

La part més coneguda d’“Els Segadors” és, sens dubte, la de la tornada: “Bon cop de falç!/Bon cop de falç, defensors de la terra!/Bon cop de falç!”. Aquesta tornada, però, no és pas original d’Emili Guanyavents, sinó d’Ernest Moliné, un personatge, nascut a Barcelona el 1868 i traspassat a la mateixa ciutat el 1940, que fou una figura molt destacada de la Renaixença, ja que cofundà l’Orfeó Català, participà activament en l’Assemblea de Manresa de la Unió Catalanista, col·laborà en una trentena de publicacions, a més de ser crític literari del diari “La Renaixença” durant una dècada, i escrigué una seixantena d’obres de temàtica històrica, com també unes quantes de temàtica jurídica, atès que era un advocat de prestigi.

“A partir dels set anys, el meu avi va passar les vacances en una masia anomenada “Ben Viure”, situada entre la Segarra i l’Anoia, a Veciana. I va ser allà on va escriure, l’estiu de l’any 1882, la tornada d’“El Segadors”, que li va inspirar la Segarra rural”, declarà el nét de Moliné, Ernest Guille, quan el 1998 publicà la biografia de l’autor de la dita tornada, amb el propòsit de voler fer justícia amb una persona que, des de diferents àmbits, treballà incansablement per la consolidació de la llengua, de la cultura i de la literatura catalanes, sempre al costat, principalment, de dos grans amics seus: Milà i Fontanals i Valentí Almirall.

L’himne d’“Els Segadors”, després d’haver estat prohibit al llarg d’una quarantena d’anys —els corresponents a l’època franquista—, el 1976 (ara es compleix, per tant, un quart de segle) fou recuperat, tot convertint-se de nou en l’himne oficial de Catalunya, amb l’adveniment de la democràcia. I cal consignar que, abans i després, se n’han fet moltíssims arranjaments, els més difosos

ELS SEGADORS

Ample i magestós (4-60)

Flauti i Flautes
3 Oboes *Ximica tipic*
3 Ximica tenors
Fagots i Contrafagot

CLARINETS
Petit Mi ♭
I Soprana Si ♭
II Soprana Si ♭
Contralts Mi ♭
Baixos Si ♭

SAXOFONS
Soprans Si ♭
Contralts Mi ♭
Tenors Si ♭
Baritons Mi ♭
Baix Si ♭

4 Trompes Fa
3 Trompetes Du
3 Trompetes Fa
4 Trombons

RIQUETES
Supran Mi ♭
Contralts Si ♭
Tenors Mi ♭
Baritons Si ♭
Baixos Si ♭
111 Contrabaixos Si ♭
Triangle/Caixa Clara/Tambor
Grac Caixa i Cimbals

Ample i magestós, molt restringut *Sempre f*
Ample i magestós, molt restringut *Sempre f*
Ample i magestós, molt restringut *Sempre f*
Ample i magestós, molt restringut *Sempre f*

dels quals han anat a càrrec de Francesc Pujol, per a cobla, de Joan Lamote de Grignon, per a banda, i de Josep Fontbernat, per a coral, entre d'altres. "Els Segadors" d'aquest últim, considerats com un dels millors per part dels més eminents musicòlegs, foren enregistrats en disc l'any 1931, al mes de maig concretament i als estudis de gravació barcelonins de la casa Odeon, pels seus famosos "Cent Homes", amb la col·laboració del mític Emili Vendrell com a solista, acompanyats per la cobla Barcelona, en una època en què Fontbernat, fill d'Estanyol -poble pertanyent al municipi de

Bescanó, al Gironès- i deixeble predilecte d'Enric Morera, un cop retornat del seu primer exili, patit a França i a Bèlgica en temps de la dictadura del general Miquel Primo de Rivera, estrenà diverses sardanes a Catalunya, com ara "El bosc de can Pantiquet" (a l'Aplec de Mollet del Vallès) i "Ja no et veuré mai més" (a la Rambla de Figueres).

Aquesta darrera sardana, per cert, ha estat últimament enregistrada en un disc compacte per La Principal de la Bisbal, cobla que efectuà la seva primera sortida a l'estranger, l'any 1926, actuant a París i a Brussel·les gràcies, precisament, a Josep Fontbernat (il·lustre escriptor i polític, a més de músic, mort a Andorra la Vella el 1977), l'arxiu del qual, que es trobava a la ciutat de Perpinyà, ara fa poc passà a ser propietat de la Diputació de Girona.

La llàstima, però, és que, en aquest arxiu, no hi ha, per haver-se perdut, ni la partitura "fontbernatiana" d'"Els Segadors", ni cap còpia del disc que se'n féu...

Emili Casademont i Comas
Periodista

Restaurant - Pizzeria

VOLANTÍ

GELATERIA - CAFETERIA - CREPERIA

*Terrassa sobre el mar
Menús especials per a grups
i reunions*

Ronda de l'Olla - Tel. i fax 972 77 07 28
17130 L'ESCALA (Alt Empordà) Girona

Can Quintana

des de 1948

SÍLVIA QUINTANA

C/ Germans Masferrer, 21
17130 L'ESCALA
Tel. 972 77 42 41

*Novetats - teixits
articles per a la llar*

Casa Puig Giralt

Pintor Massanet, 6-8
Enric Serra, 4
Telèfon: 972 77 45 92
17130 L'ESCALA

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

Closa d'en Llop, s/n
Tel. 972 77 23 01 - Fax 972 77 42 27
17130 L'ESCALA (Girona)

**REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS**

Carrer Pintor Joan Massanet, 26
Telèfon: 972 77 05 48
17130 L'ESCALA

AUTO ESCOLA MARINA

Estem al vostre servei:
Martí Moreno - Emili Serra

Avda. Ave Maria, s/n
Telèfon: 972 77 06 78
17130 L'ESCALA

PRISCO ELECTRÒNICA, S.L.

TELECOMUNICACIONS

- TELEDISTRIBUCIÓ
- SATÈL·LIT
- ANTENES COL·LECTIVES
- ELECTRÒNICA

C/ Ave Maria, 34 - 17130 L'ESCALA
e-mail:prisco@retemail.es

Tel. 972 77 18 59
Fax 972 77 31 17

RESTAURANT LA TERANYINA HOTEL BONAIRE

* * *

Passeig de Lluís Albert, 4 - 17130 L'ESCALA (Girona)
Tels. 972 77 00 68 - 972 77 32 33 - Fax 972 77 30 96

RÈTOLS i NEONS
L'ESCALA

NEONS DE FABRICACIÓ PRÒPIA

Closa d'en Llop, 64, local, núm 1
Tel. 972 77 25 05
Fax 972 77 04 86
17130 L'ESCALA - Girona

Josep Huertas

- Serralleria en General
- Textos per ordinador
- Metacrilats i vidres retolats

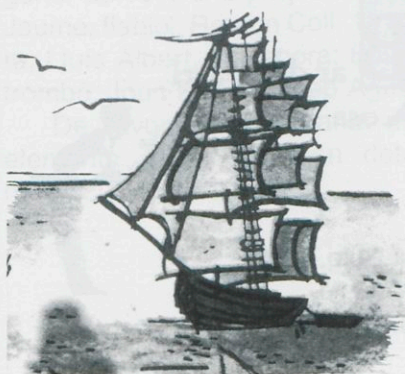
MAR I CEL

Dalt del cel, una gavina
creua volant per l'espai,
i amb son volar s'endevina
que l'indret per on camina,
la ruta no acaba mai.

En la mar, una galera,
totes les veles al vent,
avança gràcil, lleugera,
per la ruta marinera
que s'allarga eternament.

Cel i mar,, planes immenses
sense fites ni horitzons;
davant ses blavors intenses,
com s'envolen nostres penses
a l'embat foll d'il·lusions!

i et pren una gran fretura
i se t'emporta l'anhel
de llençar-te a l'aventura
per eixa ruta insegura
que un albira dalt del cel.

o per la mar calma i llisa,
navegant en santa pau
a l'impuls fresc de la brisa,
vers aquest enllà que encisa
i que com imant t'atrau.

Mar i Cel: blau de puresa
fent contrast amb blau marí;
la gavina al cel suspesa,
a la nau que l'oreig besa,
li mostra, alegre, el camí.

I malgrat la llunyania
que hi ha entre el cel i el mar,
van dues de companyia,
puix la mateixa follia
les empeny per arribar

a la fita inconeguda,
al recés de l'ignot port,
en eixa platja perduda
on, potser, sinistra i muda,
vetlla tothora la mort.

Joanet Ballesta, Calafat

DROGUERIA - PERFUMERIA

L'Estenedor

Avda. Ave Maria, 6
Telèfon: 972 77 30 78
17130 L'ESCALA

BUGADERIA

PAQUITA S.L.

RENTAT EN SEC

C/ Germans Masferrer, 13
Tel 972 77 06 70
L'ESCALA

Carme

PERFUMERIA, DROGUERIA I NETEJA

Avda. Montgò, 14 - Tel. 972 77 60 87
L'ESCALA 17130

BOSCH A.P.I.

Miquel Bosch i Gardella

C/ Enric Serra, 2 - Tel. i Fax 972 77 00 02
C/ Palau, 4 - Tel. 972 77 15 05
Fax 972 77 06 16
17130 L'ESCALA

L'ESCALA
ESCOT

C/ Joan Massanet, 21
C/ Enric Serra, 24
Tel i Fax 972 77 19 58
17130 L'ESCALA

Bar del Barri
Rosa Lau

C/ del Puig, 137
L'ESCALA
Tel. 972 77 35 78

COBLA FOMENT

25è aniversari 1976-2001

Debut de la cobla "Foment", 4-1-76 - Temporda 1999

La cobla "Foment" ha celebrat enguany les Noces d'Argent. Es formà l'any 1976 quan alguns músics de la comarca, no pertanyents a cap formació musical, decidissin agrupar-se formalment en cobla, després d'unes quantes actuacions esporàdiques ofertes gratuïtament en alguns indrets de l'entorn torroellenc. Constituïda oficialment en cobla "Foment" debutaren el dia 4 de gener de 1976 a la plaça de la Vila de Torroella de Montgrí. La integraven: Joan Jaume, flabiol; Ramon Coll, 1r. tible; Tomàs Puig, 2n. tible; Joan Lassús, 1r. tenora; Lluís Albert, 2n tenora; Eduald Duc i Vicenç Gatius, trompetes; Enric Vilà, trombó; Joan Pujol i Josep Agustí, fiscorns, i Joan Calsina, contrabaix.

De llavors ençà ha anat millorant en qualitat, s'hi han anat incorporant elements joves molt ben dotats i actualment gaudeix d'un prestigi ben merescut.

**CONFECCIONS
GÉNERES DE PUNT**

JUYNAR

Carrer de Gràcia, 6 - Tel. 972 77 07 47

Avda. Riells, 70 - Tel. 972 77 32 86

L'ESCALA

RESTAURANT SNACK-BAR

MAR I CEL

Avda. Riells, 50 - Tel. 972 77 17 51

HOSTAL -RESTAURANT

C/ Gràcia, 10 - Tel. 972 77 00 92

L'ESCALA

SUPERMERCAT

superAvui

Avda. Girona, 8

Telèfon: 972 77 06 46

L'ESCALA

PASTISSERIA EMPORI

Especialitat esculls de l'Escala

Maranges, 16 - Tel. 972 77 00 89

L'ESCALA (Costa Brava)

R.S.I. 205034/CAT

BENJAMÍ GALLEGOS

ALIMENTACIÓ

CARME

Carrer Picasso, 4

Telèfon: 972 77 07 33

L'ESCALA

Restaurant

ZONA CLUB NÀUTIC

Tel. 972 77 12 01

ENHORABONA, PERE!

Com que sempre he trobat del tot correcte que s'aprofitin les celebracions populars per retre merescuts homenatges, és de lògica endevinar que m'ha causat una agradable satisfacció assabentar-me que el nostre Aplec d'enguany es dedica al bon amic Pere Fontàs i Puig.

Em permeto considerar que gairebé hi estàvem en deute amb en Pere. La notable popularitat d'aquest compositor amerenc que, per les seves qualitats personals i professionals, ha sabut guanyar-se les simpaties de tots els qui l'hem tractat, ha propiciat els més diversos actes de simpatia i nombroses distincions —aquest any també Palamós li dedica l'Aplec—, per part de poblacions amb les quals hi té molt menys vinculacions que amb la nostra.

Com que a més de posseir un excel·lent caràcter, obert, afable i sincer, refusa l'a-fany de protagonisme i dona mostra d'una exemplar modèstia, preferint “estar a sota-aigua”, com ha expressat en alguna de les entrevistes publicades, és possible que a molts escalencs els ha passat desapercbut que —des que una greu dolència va apartar-lo de la direcció de La Selvatana, cobla-orquestra de la qual va formar part durant els trenta darrers anys d'activitat professional com a músic—, pel fet de tenir una propietat a la nostra vila, ens honora amb la seva presència en gairebé totes les manifestacions sardanistes que tenen lloc a la població.

Ens coneguérem personalment fa una cinquantena d'anys. Va ser en una festa Major de Ventalló, quan formava part dels Montgrins, cobla-orquestra que amenitzava aquella celebració. Tots dos festejàvem amb les que són actualment les nostres respectives esposes i quan ell disposava d'una estona lliure les dues parelles fèiem tertúlia. Des de llavors sempre que hem tingut ocasió ens hem engrescat en animades converses, generalment relacionades amb el món de la sardana. Darrerament, quan hem compartit una obligada a al Sintrom, els comentaris s'han diversificat, encara que sempre acaben retornant a la temàtica de les cobles, els músics, els compositors i les partitures.

Al felicitar-lo després que dues composicions haguessin aconseguit ser proclamades “Sardanes de l'any” en el certamen convocat per Ràdio Joventut de Barcelona, —“Montse Valls” el 1975 a Igualada i “El parc de la guineu”, el 1977 a Olot—, va dir-me; —“Ara tindrè una temporada de sequera perquè vaig pel Serra”. Així l'any 1980 assolí el màxim guardó en el concurs musical “Premis Joaquim Serra”, instaurat per l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona i Ràdio Nacional d'Espanya a Barcelona,

Quan varen demanar-li una sardana per estrenar a l'Aplec de l'any 1984, va compondre “L'encís de l'Escala”, musicalment feta a la mida de les preferències dels sardanistes i donant-li un títol que diu molt en favor de la forma de pensar de l'autor. Enguany, per la diada del Carme, tindrem també una estrena de la seva producció que va ser-li encomanada —em sembla que els dies de la Festa Major—, per la comissió dels Homenatges a la Vellesa. I naturalment una altra per a la diada de l'Aplec. Per tot plegat, moltes gràcies Pere i la més cordial felicitació.

Josep Vilabrú i Ballester

Rafel i Angelina

el Roser
RESTAURANTS

Hostal EL ROSER

Carrer Església, 7

Tel. 972 77 02 19

17130 L'ESCALA (Costa Brava) - Girona

Menú diari de mercat i d'autor, també tenim un menú especial de 2.800 ptes. de plats de la Carta. - Menú de mariscada, 6.500 ptes. per persona.

KIROS
MASSATGE HUMANÍSTIC
I PREVENCIÓ DE SALUT

Tel. **972 77 00 09** (contestador automàtic)

972 77 01 20 (per demanar hores i per a urgències)

✓ Closa d'en Llop, 7 - 17130 L'ESCALA - Alt Empordà (Girona)

www: palahi.es/kiros

KIROS

La cadena

FERRETERIA CLOS

Bricolatge

Closa d'en Llop, 7

17130 L'ESCALA (Girona)

Tel. 972 77 01 20

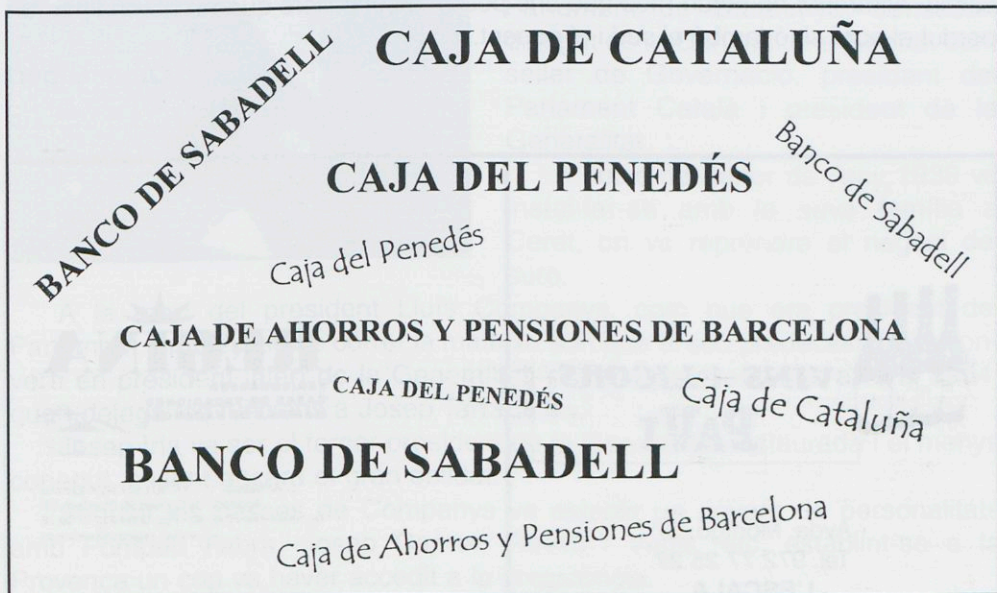
La cadena

EL MERCANTILISME LINGÜÍSTIC I ALTRES PREJUDICIS

"El català descatalanitzant, tant si se n'adona com no, arrossega tota la vida un complex, un conflicte íntim" **Josep Armengou**

Hi ha entitats d'estalvi catalanes de soca-rel que quan s'instal·len en terres catalanes de més enllà de la Catalunya autonòmica, pateixen una inaudita metamorfosi nominal. Aquest fenomen repercuteix en la seva presència pública i sempre va en detriment de la nostra llengua. La imatge lingüística exterior de l'agència de la Garriga de Caixa Penedès és exemplar: la retolació lluminosa i els cartells publicitaris són en català. De la mateixa manera que el Banco di Roma o Barclays Bank usen exclusivament l'italià i l'anglès respectivament arreu del seu país. Aquesta política que ubica el català en una situació de normalitat a la comarca del Vallès, no és aplicada en condicions similars per Caixa Penedès a la Franja de Ponent. El rètol principal d'aquesta mateixa empresa de crèdit a l'avinguda d'Aragó de Fraga (el baix Cinca) figura com a Caja Penedés i els cartells són majoritàriament en espanyol. El català hi apareix d'esquitllentes: l'esmentada sucursal fa cantonada amb un carreró sense nom ni sortida en el qual la nostra llengua hi ha quedat arraconada en un trist rètol com si es tractés d'una vergonya o d'un càstig tenir-lo en un lloc més visible.

O potser la pela els fa renegar de la seva condició natural?

També experimenten sobtades mutacions la Caixa de Catalunya i el Banc de Sabadell quan adopten el nom de Caja de Cataluña i Banco de Sabadell en moltíssims indrets del País Valencià. En alguns casos, el nom de Caja de Cataluña a la ciutat de València desapareix i passa a dir-se Banco de la Exportación. Potser fins i tot per evitar qualsevol referència a Catalunya? La denominació Banco de Sabadell té preferència a Perpinyà, on l'espanyol és oficialment llengua estrangera i, en canvi, la plana del Rosselló es considerada el bressol de la llengua catalana. És ben bé que d'això se'n diu fer el préssec!

La implantació de les caixes d'estalvis madrilenyes i aragoneses als Països Catalans en cap cas ha suposat haver de renunciar al seu nom originari en espanyol. Així, amb un únic rètol que diu Caja Madrid, aquesta entitat ha obert una seu a la riera d'Arenys de Mar. I Ibercaja és tant Ibercaja a Tàrrrega com a Calatayud. Mantenir les senyes de pertinença lingüística és allò més comú entre els bancs i les caixes, actüin a casa o a la Cotxinxina. La banca alemanya Deutsche Bank o la francesa Credit Lyonnais, així ho testimonien en els seus rètols escampats per Catalunya. I per qui no té unes mínimes nocions d'alemany o francès, no em podrà negar que pronunciar els noms dels citats bancs sigui gaire fàcil. hem de concloure aleshores que els banquers catalans estan carregats de prejudicis i més acompanyats del que ens pensàvem? O potser la pela els fa renegar de la seva condició natural? Com si no s'acceptessin tal com són, quan part de l'empresariat català obre mercat en altres punts dels Països Catalans es desvia per agradar. Encara que això passi per renunciar als seus principis identitaris. Urgeix, per tant, potenciar l'autoestima dels assessors d'imatge i dels directius de les entitats bancàries del Principat català. Altrament no seran més que uns pèssims consellers que no només hauran perdut el nord sinó també el sud i el ponent.

Quim Gibert

VINS i LICORS
PAVI

Avda. Montgó, 37
Tel. 972 77 25 27
L'ESCALA

REGINA
FERIENHÄUSER
CASAS DE VACACIONES
MAISONS DE VACANCES

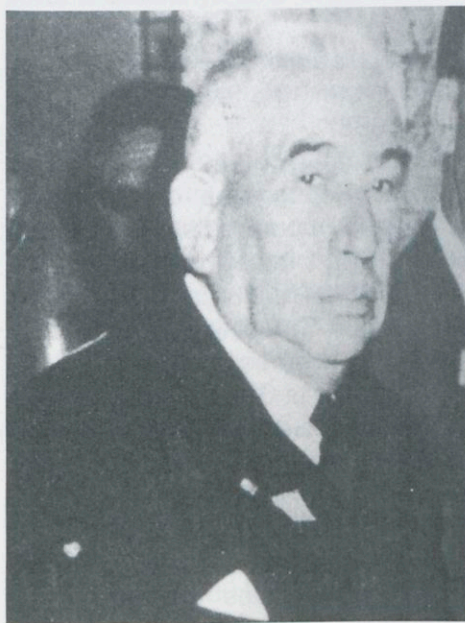

c/ Armallada, 11 - 17130 L'ESCALA (Girona)
Apartado de Correos 99 (Postfach 99)
Tel.: 0034 972 77 05 80 - Fax: 0034 972 77 30 76
e-mail: reginas@teleline.es

ELS PRESIDENTS DEL GOVERN DE CATALUNYA EN EL RECORD

Aquest article completa el que publicà l'autora en el llibre de la Festa Major de l'Escala de l'any passat, amb el títol "Els presidents del govern de Catalunya en el record (a partir de l'any 1933)", que dedica als quatre presidents ja traspassats del segle XX

JOSEP IRLA I BOSCH

Va néixer l'octubre del 1876 a Sant Feliu de Guíxols i va morir a Sant Rafael-Provença el setembre de 1958.

Empresari i polític, fill d'un obrer del suro i nét de pagesos establerts a la masia de ca'l Romager, se'l coneixia per en "Pepet de cal Romaguer".

Va ser alcalde de Sant Feliu de Guíxols, diputat provincial de Girona, conseller de la Mancomunitat, diputat a les Corts de l'Estat, diputat al Parlament de Catalunya, comissari delegat de la Generalitat a Girona, conseller de Governació, president del Parlament Català i president de la Generalitat.

A finals de gener de l'any 1939 va instal·lar-se amb la seva família a Ceret, on va reprendre el negoci del suro.

A la mort del president Lluís Companys, com que era president del Parlament, amb el risc de córrer la mateixa sort que el seu predecessor, es convertí en president interí de la Generalitat, càrrec que exercí fins a l'any 1954, quan delegà les funcions a Josep Tarradellas.

Josep Irla va ser el tercer president de la Generalitat restaurada i el menys conegut, essent encara el gran oblidat.

Seguint les passes de Companys va establir un govern de personalitats amb Pompeu Fabra, Josep Carner, Rovira i Virgili, etc, establint-se a la Provença un cop va haver accedit a la presidència.

Des del 1954 restà totalment apartat de la política fins que morí.

Si Macià va encarnar la glòria i Companys va protagonitzar la tragèdia, Irla va assumir la desfeta i va salvar la continuïtat del govern de Catalunya.

Fou un home intel·ligent, honorat, senzill, etc. les restes del qual, junt amb les de la seva esposa, van tornar a Catalunya l'any 1981. Després de rebre els honors al Palau de la Generalitat van ser traslladades a Sant Feliu de Guíxols, on van ser enterrades al cementiri civil.

Sant Feliu de Guíxols mira de rescatar-lo de l'oblit fent, entre altres coses, que la casa on va viure sigui rehabilitada i es converteixi en un equipament lúdic i cultural.

Irla deia: "ELS CIUTADANS D'AQUESTA PETITA TERRA. ESTIMEN, AMB DOBLE AMOR INSEPARABLE, LA PÀTRIA I LA LLIBERTAT".

JOSEP TARRADELLAS I JOAN

Va néixer a Cervelló el 19 de gener de 1899 i va morir a Barcelona el 10 de juny de 1988.

Polític català que en constituir-se l'Esquerra Republicana de Catalunya (1931) en fou nomenat secretari general (1931-52). Diputat per Barcelona a les Corts de la República espanyola i al Parlament de Catalunya ocupà la conselleria de Governació.

En esclatar la Guerra Civil retornà al govern de la Generalitat dins el qual ocupà, successivament, les conselleries d'Economia, Finances, Serveis Públics, Governació i Cultura.

Exiliat a França, del 1939 i al 1941, fou detingut diverses vegades per la policia francesa, la Gestapo i la policia

espanyola. Del 1941 al 1944, davant l'amenaça d'internament als Camps de Concentració d'Alemanya, es refugià a Suïssa. Novament a França, va viure a Saint Martin-le-Beau, la seva residència habitual.

El president interí de la Generalitat, Josep Irla, delegà les seves funcions a Tarradellas, el qual, a proposta del Consell Nacional de Catalunya, fou elegit president de la Generalitat (7 agost-1954) i ho fou a l'exili.

Al cap de més de trenta-vuit anys d'haver marxat de Catalunya, el dia 23 d'octubre de 1977, hi tornà definitivament com a primer president de la Generalitat recuperada i en l'etapa democràtica.

En la seva arribada a l'aeroport del Prat de Llobregat, venint de Madrid, va fer el seu primer discurs. Després al balcó del Palau de la Plaça de Sant Jaume,

de Barcelona, pronuncià la cèlebre frase: “Ciutadans de Catalunya: ja sóc aquí!”

Abans d'això es pot dir que Tarradellas era un gran desconegut per la majoria de gent, tot i que abans de l'11 de setembre del mateix any 1977 van aparèixer enganxats a les parets d'alguns edificis de Barcelona cartells clandestins amb la cara de Tarradellas i un eslògan: “Josep Tarradellas, el nostre president”. Després va sortir: “Tarradellas president, Catalunya independent”.

A Saint-Martin-le-Beau Tarradellas havia dit que no tornaria a Catalunya si no ho feia com a president de la Generalitat. I així va ser.

Tarradellas havia declarat reiteradament que s'havia de restablir la República, de la qual formava part la Generalitat de Catalunya i que si la Monarquia era votada per la majoria del poble espanyol, l'acataria, però seguiria lluitant per al republicà restabliment.

Adolf Suárez, en rebre'l a Madrid li digué: “Allò que un Borbó (Felip V) va llevar a Catalunya amb el Decret de Nova Planta, un altre Borbó (Joan Carles I) ho retorna”.

Casat amb Antònia Macià va tenir dos fills: en Josep, que viu a Suïssa i la Montserrat que va néixer amb la síndrome de Down i que morí poc abans que el seu pare.

Va ser un home de caràcter, més aviat autoritari, del morro fort, com es diu vulgarment, intel·ligent, humà, etc.

En una entrevista a Antònia Macià (23-octubre-1997), en record dels vint anys de la seva tornada a Catalunya, la viuda Tarradellas explicà que quan va sortir Jordi Pujol elegit president de la Generalitat el seu marit va telefonar a Madrid dient: “Perdoneu, ara jo he acabat i heu de fer president al nou president”. Com que li van contestar “hágalo usted mismo” ell va haver de nomenar Pujol.

En un dels diversos homenatges que li dedicaren, Heribert Barrera va assegurar: “Les possibles faltes de Tarradellas s'han oblidat; però no s'oblidarà mai la seva passió per Catalunya”.

Pasqual Maragall digué: “Si es va restaurar la Generalitat va ser gràcies a Tarradellas”.

Segons Jordi Maluquer, escriptor i periodista, amb Tarradellas i en el moment oportú Catalunya va tenir l'home que calia.

El 18 de gener de 1999 Barcelona inaugurà un monument amb motiu del centenari del seu naixement. Els Reis d'Espanya van presidir l'últim acte institucional al Palau Albéniz junt amb la vídua i el fill de Tarradellas. En el monestir de Pobler se celebrà també un acte commemoratiu.

Tarradellas deia: “VISCA CATALUNYA”.

Pilar Pellicer, de Gispert

L'Escala, 16 de juny de 2000

Bar Restaurant EL PÒSIT DELS PESCADORS

Port La Clota - Tel. 972 77 02 83
L'ESCALA

Arboles Frutales
Forestales y de Adorno

Vivers Moner

Fax 972 56 02 61
Tel. 972 56 00 33 - 17483 BÀSCARA
Tel. 972 77 13 26 - 17130 L'ESCALA

PERRUQUERIA UNISEX - ESTÈTICA

Carles

Especialitats en tractaments capilars
Caiguda - Caspa - Grassa

NETEGES CUTIS - DEPIL·LACIÓ
MASSATGE CORPORAL

C/ Enric Serra, 30 - Tel. 972 77 16 55
17130 L'ESCALA

ANXOVES - SARDINES CONGELACIÓ - BOQUERÓ

Closa d'en llop, 40
17130 L'ESCALA (Alt Empordà)
E-mail: soles@grn.es-http://www.grn.es/soles
Apartat de Correus 210
Tel. 972 77 03 57 - Fax 972 77 41 71
CATALUNYA- EUROPA

Hotel Can Miquel Restaurant Montgó Park

Platja de Montgó
Tel. 972 77 14 52 - 972 77 10 02
17130 L'ESCALA Girona - Costa Brava

COBLA SANT JORDI CIUTAT DE BARCELONA

És la primera vegada que aquesta cobla actua a l'Escala

La cobla Sant Jordi va ser fundada l'any 1983, fruit de la il·lusió d'un grup de joves entusiastes músics. El febrer del 1997 esdevingué guanyadora del concurs de cobles convocat per l'Ajuntament de Barcelona i, per aquest fet, rebé el nomenament oficial de "Cobla Ciutat de Barcelona".

Aquesta formació ha conreat tots els àmbits del repertori que li és propi, si bé, des de la seva fundació, ha manifestat una reconeguda voluntat d'atendre, de forma específica, tots els aspectes de la música de concert per a cobla, mitjançant unes programacions que, en constant renovació, donen cabuda a obres conegudes, a obres obligades i a la música de nova creació.

La direcció de la cobla ha anat a càrrec de Jordi León des dels inicis de la formació, havent comptat –també des dels inicis i de forma continuada– amb la participació del mestre Manuel Oltra en qualitat de conseller artístic. Altrament, han intervingut al capdavant de la formació, músics de reconegut prestigi en el camp de la cobla, com Jesús Ventura, Joan Lluís Moraleda i Concepció Ramió (qui n'assumí la titularitat entre 1991 i 1993) àdhuc destacats directors de l'àmbit simfònic com Salvador Brotons, Josep Caballé i Antoni Ros-Marbà.

La cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona actuà per primer cop a l'Escala la nit del 28 de juliol de l'any passat fent un concert al Museu d'Empúries.

HOSTAL ☆☆ BAR • RESTAURANT

BAR RESTAURANT
LA VINYA

SERVEI DE TAXI

HABITACIONS BANY COMPLET INDIVIDUAL
AIRE CONDICIONAT - T.V. VIA SATÈL·LIT

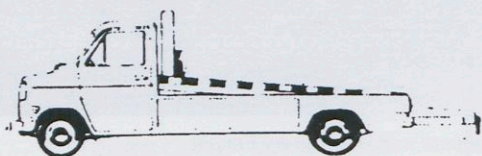
Obert tot l'any

Av. Girona, 10

Tels. 972 77 03 46 - 972 77 12 37

L'ESCALA (Girona)

GRUES L'ESCALA S.L.

SERVEI PERMANENT 24 H

Xavier Pérez
Assistència en carretera

Carrer Ter Vell, 36 (Urb. Camp del Pilans) Tel. 972 77 18 15

Tel. 972 77 23 51 - 17130 **L'ESCALA** (Girona)

BBVA

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria

L'ESCALA

EL TAMARIU DE LA CREU

I he trepitjat, decebuda i trista,
les pedres, testimoni del passat,
la mar era en calma i llisa
i el sol, el teu record m'ha regalat.

He somniat, callada en la distància,
serena la mirada del rancor,
la Creu, on seguts amb enyorança,
plegats, obrirem les portes a l'amor.

Allà, on ja no puc aturar-me
sense que em pessigui un mal cor.
Malgrat que vas aprendre a estimar-me
vaig perdre't per sempre amor joïós.

Els estels i la nit eren només nostres!
Tu i jo, abraçats amb promeses i secrets.
I he marxat plorant, recordant les estones
que el temps enfila en dolços pensaments.

Rosa Clavaguera

Celler Restaurant

CA L'HEREU

*Varietats de carns a la brasa
Pa amb tomata i pernil
Vins naturals*

Platja dels Riells
Carretera de Barcelona, 2-4
Telèfon: 972 77 10 74
L'ESCALA

MAPFRE

Dolors Bofill

Telèfon i Fax 972 77 37 15
17130 L'ESCALA

HOTEL NIEVES MAR

(Restaurant Casa Nieves)

Passeig Marítim, 8
Tel. 972 77 03 00 - Fax 972 77 36 05
17130 L'ESCALA

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

nautivela

Ctra. Còrrida - L'Escala, Km 16
Tel. 972 78 83 84 - Fax 972 78 84 38
17137 VILADAMAT (Girona)
E-mail: nautivela@logicocontrol.es
www.6tems.com/nautivela

VACANCES L'ESCALA

Administració de Finques S.L. Unipersonal

**COMPRA-VENDA
LLOGUERS
ADMINISTRACIÓ DE COMUNITATS**

Avda. Riells, 14 - Apt. Correus, 5
Tel 972 77 09 74 - Fax 972 77 10 23
vacancesl.escala@gro.servicom.es
17130 L'ESCALA

“L'ENCÍS DE L'ESCALA”

M'acaben de confirmar que enguany el XXVI Aplec de la sardana de l'ESCALA, serà dedicat al compositor, ex-director i fiscornaire de la cobla orquestra “La Selvatana”, PERE FONTÀS. Me n'alegro. Penso dedicar-li aquest modest escrit d'agraïment per haver compost la sardana amb el títol de l'encapçalament.

Jo no sé què té aquesta població, que som tantes les persones forànies que, després de conèixer-la, ens n'enamorem i molts l'escollim per a residir-hi.

Aquí jo no hi tenia ni amics ni records de la infància, ja que vaig conèixer el poble en la meva primera joventut quan vaig començar a venir-hi diàriament per tal d'ampliar els meus escassos estudis.

Jo, no havia compartit mai amb els vailets contemporanis les hores d'esbarjo anant darrera d'una pilota a l'ara obsolet camp de futbol “MIRAMAR”. Tampoc, quan es donava un temporalet d'aquests que s'anomenaven “renta botes”, havia anat mai amb els altres nens a un raconet arreberat de la costa pescant amb canya “gòmits de trago”. Ni havia avarat mai un bot, aprofitant els magnífics jorns de calma tardorenca, amb una canya

Medalla d'or de la vila d'Amer, 12-11-99

en forma de forca per anar a fer "garotes". Ni tan sols, quan encara no hi havia la paret del passeig marítim (en, la construcció de la qual, alguna cosa vaig tenir a veure) havia anat mai al "camí dels estenedors", saltant d'un escull a l'altre, amb una canya i un drap blanc per a foragitar i atrapar els "pops de roca" que s'amagaven a les balmes. No he anat mai a la barcada, ni he desempescat peix de l'armellada. Anomeno totes aquestes circumstàncies perquè són situacions que es recorden tota la vida i... fan amics. Pel conjunt de totes elles (que no em són pròpies) i per moltes d'altres, em vaig anar enamorant d'aquest poble, però no trobava paraules per descriure el meu enamorament.

En un moment donat, l'Agrupació Sardanista "Avi Xaxu", amb el patrocini de l'Ajuntament van promocionar el disc "L'Escala Sardanista", amb sis sardanes d'autors escalencs i sis més de forasters que, igual com jo mateix, havien estat picats pel mateix virus d'enamorament que m'havia picat a mi. Totes elles magnífiques i dedicades a la nostra vila. Vaig adquirir el disc i, si bé no tinc entitat per analitzar aquestes peces, ja que ni sóc sardanista ni molt menys músic, sí que tinc prou sensibilitat com per emocionar-me a l'escoltar-les i, sentint-les una i altra vegada, vaig descobrir que en Pere Fontàs havia compost les notes exactes per a expressar allò que jo sentia però que no sabia explicar i que ell ho havia aconseguit d'una manera simple: "L'ENCÍS DE L'ESCALA".

Veritablement, aquesta vila em té encisat. Crec i espero que, per aquest aplec, en Fontàs ens deleitarà component una bona sardana (l'enèsima que els diferents compositors enamorats de L'Escala han dedicat al nostre poble). Segur que serà digna d'ell i tant de bo ens torni a fer vibrar d'emoció descobrint-nos i descrivint-nos qualsevol altra dels misteris indescriptibles per a nosaltres, però que ens han captivat de la història del nostre poble.

En tot cas, en Pere Fontàs pot estar orgullós de les seves sardanes. Jo el felicito perquè amb la seva música, ell sí que va saber interpretar el que a tots els forasters de naixement ens ha captivat d'aquest poble: "L'ENCÍS DE L'ESCALA".

V. LL. (escalenc d'adopció)

SARDANES DE PERE FONTÀS (1)

COBLA DE L'ESTRENA		
Carme	1949	
Lliurança	1954	
Els amics d'Horta	1956	(Montgrins)
La planxadora de casa	1956	(Montgrins)
Dalt del Pedró	1957	
De Lloret a Sta. Cristina	1957	
En Joan i la Ma Pilar	1963	
Verinosa	1970	C.D. Ciutat d'Igualada
Montsevalls	1974	Ciutat de Girona
Qui no pugui, que plegui	1974	
Amer, vila gentil	1975	
Amunt i endavant	1975	
Anaigada	1975	
Ma Pilar	1975	Ciutat de Terrassa
El parc de la guineu	1976	Montgrins
Bruel d'aplec	1977	
Passeig Maristany	1978	
Cant íntim	1979	
El petit aplec de la Cellerà	1979	
Solitud	1979	Montgrins
Arianne	1979	Ciutat de Girona
Tenors i Fiscorns a Cala Jóncols	1980	Cadaqués
Castell d'Estela	1980	Montgrins, Selvatana
A l'avi	1981	
Ofrena a Olot	1982	Montgrins
La plaça d'Amer	1982	Pral. Bisbal i Ciutat de Girona
Dos germans	1982	Montgrins
L'encís de l'Escala	1984	Pral. Bisbal - Montgrins
Mariona	1984	
Costabona	1984	
Teresa i Montserrat	1985	
La remor del llac	1986	Montgrins

Aires amerencs	1986	Ciutat de Girona
Amistat a la terra ferma	1988	Montgrins
Noces de diamant	1988	Selvatana
Festa a l'ermita	1988	
Damunt la roca	1992	
El petit de casa	1995	
Cant a Ripoll	1995	Selvatana
Montgrí 2000	1995	Marinada
La casa de la vila	1996	
Un bon amic	1996	Montgrins
Emília i Cecília	1998	Montgrins
Cent anys refilant	1998	Pral. d'Olot
Anella de quatre cims	1998	Montgrins
La plaça dels hotels	1998	Selvatana
Agraïment	1999	Montgrins
Lligams d'amistat	1999	Montgrins
Flor de fajol, 15 anys	1999	Montgrins
Dansaires figuerencs	1999	
Alegres miolaires	1999	
La del senyor mestre d'Amer	1999	Pral. Bisbal
Amer, 1050 anys d'Història	1999	Pral. Bisbal
Capvespre al castell	1999	Selvatana
Patrona de l'Empordà	1999	
Genisenca, cobla d'or	2000	Genisenca
25 roses per a sant Jordi	2000	Selvatana
Noces d'argent a l'Om	2000	
Cors joiosos	2000	
25è retrobament a Lleida	2000	Juvenil de Bellpuig
Junts fem camí	2000	Montgrins
Olesa dansa	2001	
Vellesa d'or a l'Escala	2001	
Com un escalenc més	2001	De conjunt Sant Jordi-Ciutat de Barcelona Foment Marimunt

fata morgana discoteca
sant pere pescador

CAMPING / CARAVANING

fata

Ap. de correus, 23
17130 L'ESCALA (Girona)
Tels. 34-72 52 00 11 - 52 04 00
fax 34-72 55 00 46

CONS - METAL
HUERTAS i FILLS, S.C.

FEKRO - ALUMINI - INOX

Josep Huertas
Òscar Huertas

Closa d'en Llop, 83
Tel. i Fax 972 77 25 05
17130 L'ESCALA - Girona

XXVI APLEC DE LA SARDANA DE L'ESCALA

Organitzat pel **CENTRE ESPORTIU I RECREATIU DE L'ESCALA**
adherit a l'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines

amb el patrocini del magnífic **AJUNTAMENT, LA DIPUTACIÓ DE GIRONA**
i **LA GENERALITAT DE CATALUNYA**

Diumenge, 3 de juny del 2001

Cobles

FOMENT SANT JORDI-CIUTAT DE BARCELONA MARIMUNT

*P*rograma

MATÍ, a 2/4 D'11, al passeig de Lluís Albert

Foment	Maria Neus	<i>M.S. Puigferrer</i>
St. Jordi	Montroig	<i>Pere Mercader</i>
Marimunt	Una guspira	<i>Joan Fontàs</i>
Foment	Catalunya ferma	<i>Carles Santiago</i>
St. Jordi	Mataró, joiell del Maresme	<i>Martirià Font</i>
Marimunt	La sardana de Llafranc	<i>Ricard Viladesau</i>
Foment	El petit Lluïset	<i>M. Font Triadú</i>
St. Jordi	Cridanera	<i>Ramon Vilà</i>
Marimunt	Xerroteig d'ocells	<i>J. Vicens, Xaxu</i>
Foment	La plaça dels hotels	<i>Pere Fontàs</i>
St. Jordi	Lligams d'amistat	<i>Pere Fontàs</i>
Marimunt	El parc de la guineu	<i>Pere Fontàs</i>

TARDA, a 2/4 de 5, al passeig de Lluís Albert

Foment	A la Bisbal, aplec d'argent	Josep Cassú
St. Jordi	Pinzellada	J. Roca Delpech
Marimunt	Amors de mainada	Lluís Albert
Foment	Estimat amic	E. Vila, J. Ferrer
St., Jordi	Enardiment	J.J. Beumala
Marimunt	Jovent dansaire	Josep Auferil
Foment	Dos cunyats (<i>estrena</i>)	Joaquim Hostench
St. Jordi	La filla del bosc	J. Vicens, Xaxu
Marimunt	Dos germans	Pere Fontàs
Conjunt	L'encís de l'Escala	Pere Fontàs
Conjunt	Com un escalenc més (<i>estrena</i>)	Pere Fontàs
Foment	Aires amerencs	Pere Fontàs
St. Jordi	La flor del racó	Jordi Leon
Marimunt	Endalet de Premià	F. Mas Ros

NIT, a les 10, a la Platja

COBLA FOMENT

Exaltació	Lluís Albert
A la plaça del gra	Josep Cid
Albons	Pere Mercader
Santfeliuena	M. Llossent
Sardanistes del Bisaura	Miquel Tudela
L'Aplec de l'Escala	Enric Vilà

ESCALA
MOBEL

Av. Riells, 26-28
Tel. 972 77 31 91
Fax 972 77 34 04 17130 **L'ESCALA**

TALLERS RAMIÓ

TREBALLS DE FERRO I FORJA
Portals, reixes, baranes, ballestes, teles, etc.)
FUSTERIA D'ALUMINI I P.V.C.

TECHNAL
XARXA D'INSTAL·LADORS

C/ Riera, 47 - Tel. 972 77 06 64
17130 **L'ESCALA** (Girona)

Joan Palau

Pintor Joan Massanet, 74

ELECTRICITAT - AIGUA
CALEFACCIÓ

Telèfon: 972 77 18 05 - **L'ESCALA**

boutique

NELLENE

Maranges, 15 - Tel. 972 77 00 73 **L'ESCALA**
Monturiol, 2 - Tel. 972 50 16 70 **FIGUERES**

TITOGRAMA
VIDEOGRAMA

Avda. Girona, 49
Telèfon: 972 77 36 16
L'ESCALA

ER

FUSTERIA
Esteve Ribas

C/ Riera, 50 - Tel. 972 77 05 37
17130 **L'ESCALA**

DOS CUNYATS (sardana)

Lletra del mateix compositor

La primavera ja ha arribat.
Els camps ja tots verdegem,
el sol surt a l'horitzó
vermell com una bleva.

El rossinyol sentiràs cantar
per boscos i riberes,
el rierol aigua porta
de les serres més belles.

Bonic serpa, veure'ls ballar
donant-se la mà, i els cors vibrar,
a la plaça anirem, i tots gaudirem
dels cants del tenor, que agraden a tots.

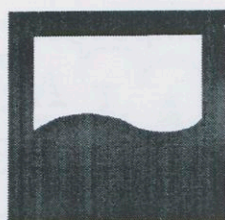
Voldria que els meus gendres
estimïn ses esposes,
que són les meves filles
que tant estimo jo.

Tenir el que un estima
és el més gran de la vida,
la joia més bonica
que sempre lluiràs.

Les branques ben farcides
de flors molt florides,
l'aroma que desprenen
n'és dolça com la mel.

Bonica és la diada
i el sol que l'acompanya,
gaudint de les sardanes
que és el més gran del món.

J. Hostench

Sorea

Ronda del Padró, 5
Telèfon: 972 77 27 31 - 972 16 24 - Fax 972 77 27 31
17130 L'ESCALA (Girona)

 Caixa de Sabadell

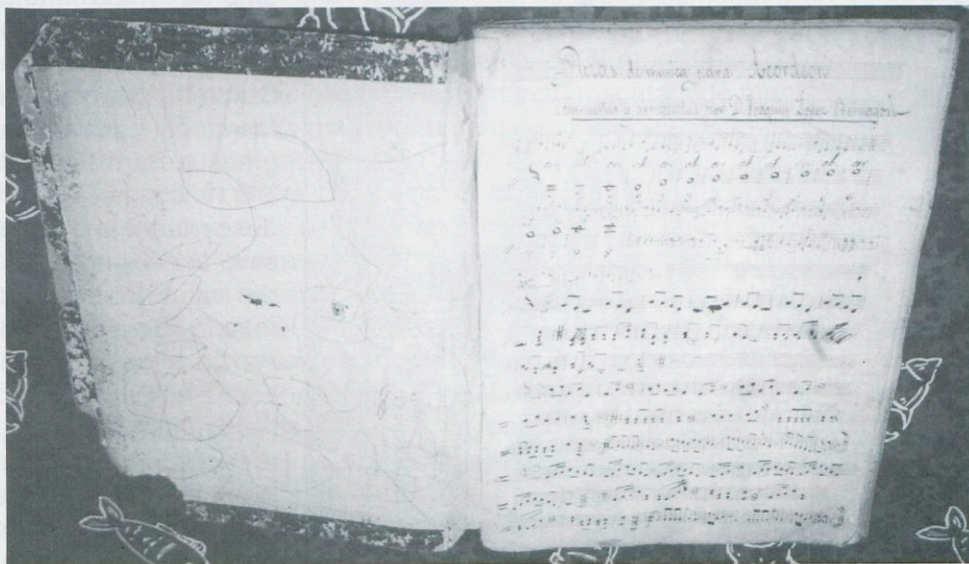
L'ENIGMÀTIC MANUSCRIT MUSICAL DELS LÓPEZ-GRANOLLERS

En memòria d'en Martí Granollers (a) Prim.

Ningú sap com va arribar al carrer Calvari, però generació rere generació la nissaga Granollers ha estat dipositària d'un valuós quadern musical manuscrit (1875-1881) d'origen fins ara desconegut. El seu autor, Joaquín López i Bernagosi, també apareixia com un personatge incògnit. Finalment, però, n'hem tret l'entrellat i el manuscrit i l'autor identificats i contextualitzats.

Es tracta d'un quadern de música, de 22 per 31 cm. i en bon estat, que com diu el mateix manuscrit conté "Piezas de música para acordeón", ballables compostos i arranjats per En Joaquín López. És un manuscrit original vinculat al gènere anomenat *música de saló* que proporciona un reflex musical de les darreres dècades del s. XIX. Les partitures ocupen 33 dels 47 fulls -a doble cara- del quadern i la seva gran majoria són escrits amb ploma i la resta amb llapis. Els títols i les anotacions són en castellà.

Les 91 partitures corresponen a 29 valsos, 20 americanes (havaneres), 20 polques, 7 xotis, 5 rigodons, 4 varsovianes, 1 redova, 1 jota i 4 danses inespecificades. Aquestes peces musicals foren escrites entre els anys 1875 (any de la mort de Pep Ventura i temps de la tercera carlinada) i 1881. A remarcar el fet que l'autor dedica algunes composicions a la seva primera muller Paca, a Antònia Viader i Falcó i a *Ocarina*; ahora, també hi consten dues obres que el seu germà

Primeres partitures del quadern musical manuscrit

Narciso les dedica a Joaquín. Una altra composició s'intitula *Diana. Recuerdos de la guerra de los 7 años*, escrita el 1881 i referida a la primera guerra Carlina.

Resultava evident que l'existència del manuscrit a cals Granollers responia a un antic vincle familiar o d'amistat, però ja no en quedava memòria. En Martí Granollers (recentment traspassat) n'ignorava la història i no recordava que el seu pare Andreu -el primer *Prim*- n'hagués tingut coneixement. Tanmateix, la història s'inicià de la manera més natural però, a la fi, també sorprenent, per la desconexió del *detall*: el 1890 es casaven Narciso López -germà del nostre compositor i autor de dues obres del manuscrit precisament dedicades a Joaquin- i l'escalenc Maria Granollers.

A l'Escal, Josep Granollers i Joaquina Curós s'havien casat el 10/11/1842 i tingueren com a mínim dos fills: Jaume, que es casaria l'1/4/1864 amb Carme Oliveras; i Maria, que ho va fer el 8/5/1890 amb Narciso López. A Girona, el matrimoni Miguel López-Juana Bernagosi tingueren sis fills: Innocenci (1829); Esteban (1829); Ysabel (1831); Cristina (1833); Joaquin (1836); i Narciso (1838). D'entre els germans López destacà Innocenci, editor, llibreter i polític republicà que a Barcelona inicià una nissaga de llibreters i editors. Un íntim col.laborador seu fou Josep Lluís Pellicer i Fenyé (1840-1901), prestigiós dibuixant, pintor i polític que solia. Estirant el fil de la història sabem que Joaquin es va casar el 28/8/1862 a Sant Feliu de Guíxols amb Gertrudis Perals, però en

morir aquesta prematurament es casà en segones núpcies el 7/9/1864 a Vidreres amb la vídua Maria Bayell amb qui tingué una filla anomenada Dolors. Narciso i Maria es casaven ja grans a Sant Feliu el 8/5/1890 sense deixar descendència (la seva coneixença hauria estat fruit de la relació Josep Lluís Pellicer-Innocenci López a l'Escal).

En morir Joaquín, el manuscrit va passar a mans del seu germà Narciso amb qui havia compartit l'amor per la música. Pocs anys des-

Caràtula del cd-rom que inclou un xotis del manuscrit

prés (1900 a.), una vegada finats primerament Narciso i posteriorment la seva vídua Maria, les pertinences del matrimoni acabarien recalant a la casa pairal dels Granollers a l'Escala. El manuscrit hauria arribat acompanyat d'un valuós fons bibliogràfic i d'alguns uniformes militars; això darrer explicaria l'ofici i el per què del pare Miguel López a terres gironines.

El període comprès des de la confecció del manuscrit fins al seu definitiu descans en algun prestatge de la biblioteca dels *Prim* (anys 1875-1900) havia coincidit amb una època de forta recessió socioeconòmica per a la nostra població. Llavors l'Escala tenia uns 2.500 habitants i es dedicava quasi exclusivament a la pesca. La Caterina Albert (a) Víctor Català i en Josep Vicens (a) Avi Xaxu vivien la seva joventut, mentre la fillolxera avançava despietadament i el còlera delmava la població. Més endavant, l'enllumenat elèctric i l'Oberta serien motiu de satisfacció.

La música ocupava bona part de la diversió i l'entreteniment col·lectiu a l'Escala i arreu. La plaça del Sòl d'en Saguer a l'hivern i la Platja a l'estiu, amb les dues sales de festejos i les tavernes, constituïen els seus escenaris. La sardana anava guanyant lloc, a l'aire lliure, al contrapàs i a altres danses ancestrals. A les sales, el sarau incloïa tota mena de balls, sobretot els que les noves modes imposaven sovint importats via França (valsos, polques, masurques, rigodons, xotis...).

El programa musical de les festes més extraordinàries (Festa Major, Carnaval, Sant Crispí...) ofería tant balls tradicionals com balls de moda. A les tavernes, els instrumentistes locals, a la tarda-vespre dels festius, interpretaven els temes més novedosos del repertori líric, els més coneguts ballables i les peces de collita pròpia. Als actes hi compareixien també balladors de la rodalia ja entrats en la cinquantena i jovent mudat de gran solemnitat: elles es posaven tots els guarniments i ells empestaven de colònia.

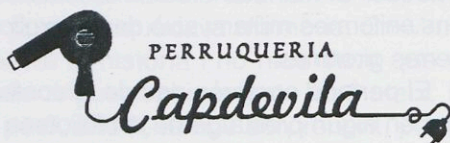
L'any 1998, en enregistrar els Ministrils de l'Empordà un cd-rom amb balls, cançons i tonades tradicionals de la comarca, rescatats de manuscrits originals (XVIII-XIX) i interpretats amb instruments de l'època, hi van incloure una peça del nostre manuscrit interpretada amb acordió que ells batejaren *Xotis d'en Prim* (el shottisch prové d'Escòcia). Potser, el mateix Joaquín executava als escenaris escalencs les seves pròpies composicions amb l'acordió acompanyat d'alguna guitarra. En aquella època, l'acordió era arreu un instrument molt popular i revolucionari, perquè no demanava massa formació musical i permetia accedir a un repertori més internacional.

L'aspirant a compositor n'aprenia l'ofici artesanal, tot i que l'èxit esdevenia quasi utòpic en una societat que bevia de repertoris forans. Joaquin s'havia especialitzat en música de ball i va deixar nombroses americanes, valsos, masurques, polques... i no sabem si alguna sarsuela. En memòria seva i dels avantpassats Granollers, la família *Prim* continuarà vetllant per la conservació del manuscrit, del "retrobat" manuscrit.

Lluís Colomeda i Sastre.

¡Protecció solar i Decoració de la llar
Tendals - Automatismes - Tapisseria
Garantia de qualitat - Servei postvenda
Interiorisme Cortines, Persianes...
Distribuïdor oficial GRADULUX® Decoració
Tel./Fax 972 77 22 19 - Jordi Estrems
C/ del Mar, 10 - 17130 L'ESCALA

C/ Gràcia, 3 - Tel. 972 77 19 54
17130 L'ESCALA (Girona)

GARAGE UNIVERSAL

JUAN LAGARES

Ctra. Viladamat - Palafrugell
Tel. 972 77 11 74 - Apartat, 53
17130 **L'ESCALA**

Santa Màxima, 29
Tel. 972 77 04 78

L'ESCALA

TAXIS AYALA

Més de 30 anys al seu servei

619 75 02 40 Alfons
609 62 07 65 Anna

C. Fortuny, 3
Tel. 972 77 35 18 - Fax 972 77 12 37
17130 L'ESCALA

REVELAT EN 1 HORA

- Reportatges casament
- Venda material fotogràfic
- Fotocòpies color i B/N

Distribuïdor oficial

C/ del Mar, 17
17130 L'ESCALA
Tel. Fax 972 77 03 79

LA PUNTA

1

Tot l'univers a quatre pams del nas:
el nas de roca es fa un norai volcànic,
el meu norai: onada i un sospir;
el sospir és d'anxoves confitades
i bancs perduts –rosaris de renecs–;
tots els renecs proclamen bona fe
–lata conserva eterna del vertigen.

2

Quan l'artesà vegeu que munta empresa
sabreu que el gran senyor no sap on és
–sovint perd el compàs i la batuta.
No en feu cabal, perquè el concert avança:
els fills de déu afinen l'instrument
mentre la música dels nostres cels
ataca, topa i finalment s'esbrava.

Jaume Comas

Postals de l'Escala”

Ed. Llibres del Segle. Sèrie Culip

Bodega
Can Ratxelet

Ctra. Viladamat-Palafrugell, km. 4,5
Tel. 972 77 45 00 - 17130 L'ESCALA

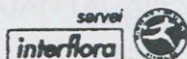
FINQUES "XAXU" S.L.

Lloguer, compra, venda, serveis

C/ Ave Maria, 10 - Tel. 972 77 15 40
Apartat correus 255 - Fax 972 77 35 23
17130 L'ESCALA (Girona - Costa Brava)
e-mail: fincasxaxu@brz.es

CENTRE DE JARDINERIA

HORTIFLORA
JARDINERIA - FLORISTERIA

Avgda. Riells, 20
Tel i fax 972 77 12 71
17130 L'ESCALA
E-mail: hortiflora@interflora.es

Snack - Bar - Cafeteria

TREVI

Xamfrà: Sant Pere - Avi Xaxu
Tel. 972 77 16 01
L'ESCALA

XARCUTERIA

ROCA
FUNDADA L'ANY 1825

*Embotits artesanals
cria, matança i elaboració pròpia*

Avgda. Girona, 59, Local 1
Tel. 972 77 39 21

**NOVETATS
TUTI**

*Merceria, Llenceria
Perfumeria*

C/ del Port, 41
Tel. 972 77 07 56
L'ESCALA

HOMENATGE AL MESTRE-COMPOSITOR PERE FONTÀS I PUIG

En comunicar-me que l'Aplec de la Sardana de l'Escala d'enguany es dedicaria al músic-compositor Pere Fontàs i Puig, com a col·laboradora assídua del llibre que s'edita cada any per a aquesta ocasió, vaig pensar de seguida en un tema adient: Descriure la personalitat artística, vida i obra de l'esmentat mestre. Però, en fer-ho, no vull deixar a part, aprofitant l'avinentesa, de fer esment de la seva esposa, la Paquita Mitjanas i Masset, amb la qual m'uneix un pretèrit vincle d'amistat, el qual sorgí quan cursàvem els estudis de Magisteri. Residíem al Palau dels Agullana, casal noble i gegantí, un dels espais barrocs més notables del barri vell de Girona, habilitat com a convent i que servia de pensió per a noies. Hi van coincidir el curs 1955-56, durant el qual l'hivern es distingí per les seves baixíssimes temperatures. Aquell habitatge era com una glacera i el fred que vam passar em va fer saber, de veritat, què són els perillons i com es pot suportar un ambient gairebé glacial.

Passat un temps la Paquita es casà a Ventalló, d'on és filla, el 28 d'octubre de 1058, i jo a l'Escala, d'on sóc filla, el 19 de setembre de 1964. Van passar uns anys sense veure'ns i en retrobar-nos vaig conèixer el seu marit i vaig saber que residien a Amer.

Durà un temps que ens vàiem circumstancialment després d'haver-se comprat una casa situada al Camí Ample de l'Escala que conserven com a segona residència. Es pot dir que la nostra amistat, malgrat el forçós caire d'intermitència que té, no s'ha esvaït mai, sinó que segueix ferma i immutable.

La Paquita, filla d'Alfons i Pilar i neboda de Josep Masset i Riera, secretari oficial de l'Ajuntament de l'Escala durant la dècada 1942-52, obtingué, com jo, el títol de Mestre de Primera Ensenyança, però no es dedicà a la docència sinó a l'art de la fotografia, esdevenint una gran professional que destaca, principalment, en l'originalitat, abundància i varietat dels reportatges fotogràfics. No cal endinsar-se a la vila amerenca per veure la seva vivenda amb botiga i estudi a la planta baixa, prop de la carretera, des d'on es veu els vistós rètol "Fotos Paqui".

Del mestre-compositor Pere Fontàs i Puig, fill d'Amer, el qual anomeno familiarment Pere o marit de la Paquita Mitjanas, podria explicar un munt d'aspectes propis de la seva trajectòria musical; però obligada a limitar l'espai, intentaré fer-ne un resum.

Pere Fontàs, fill de Joan i Carme, dotat de gran predisposició i atret possiblement per la professió de músic del seu pare, a l'edat de set anys, encaminat per aquest, entrà al món de la música. Aprengué solfeig, piano i violí i a l'edat de tretze anys debutà com a músic. El seu pare tocava la tenora, el saxo i el

violí a l'orquestra la Principal de Sant Feliu de Pallerols i quan la deixà, pare i fill entraren a la cobla-orquestra la Moderna d'Amer on es quedaren fins a l'any 1951.

El 1952 els dos començaren en la cobla-orquestra la Principal Amerense. En Pere tocava el piano, el violí i el trombó i a més s'estrenà com a cantor melòdic o vocalista.

Després de fer el servei militar, l'any 1954 entrà a la cobla-orquestra els Montgrins fins al 1960. Hi tocà el trombó, piano, violí, harmònim i acordió. Malgrat estar-hi bé i guardar bons records d'aquesta època, una temptadora proposta de la cobla-orquestra Principal Amerense l'imposà a deixar els Montgrins i el 1961 tornà a la cobla d'Amer on es retrobà amb el seu pare. Assumí el càrrec de director, tocà el fiscorn, el piano i el violí, fent també de vocalista i ocupant-se dels arranjaments per a l'orquestra. La seva actuació a la cobla durà tres anys. En aquest moment de la seva carrera musical ja havia escrit dotze sardanes.

El Punt / Dilluns, 6 - des. 1999

Homenatge dedicat a Pere Fontàs per l'Associació Cultural i Sardanista d'Olot, el 5 de desembre de 1999, amb la col·laboració de les cobles Cadaqués i Montgrins.

A l'orquestra Selvatana quedà un lloc buit i ell l'omplí. D'aquesta manera continuà la seva tasca musical com a director, essent el dia 23 de febrer de 1964, a Figueres, el seu inici a l'orquestra, la qual no deixà fins el cap de trenta anys. La feixuga labor de director i l'àmplia tasca dels arranjaments l'obligaren a abandonar la composició durant deu anys.

A l'any 1993 per una causa imprevisible el mestre Fontàs va haver de canviar el seu ritme de vida. Deixà definitivament l'orquestra i es dedicà a la tasca pedagògica, donant classes de piano. El que no ha deixat de fer és compondre sardanes.

Un dels millors compositors de sardanes de l'actualitat, mereixedor de molts guardons, els quals ha acceptat amb gran humilitat i senzillesa, sempre s'ha dedicat plenament a l'art musical i a la família i el seu esperit innovador i rigorós en la feina l'ha fet un gran triomfador digne dels més emotius homenatges, no és altre que el mestre Fontàs. Entre els honors rebuts cal destacar el que la seva vila natal va oferir-li l'any 1997. Nogensmenys se li va concedir també la Medalla d'Or de la Vila d'Amer, el 12 de novembre de 1999, any en què l'Associació Cultural i Sardanista Flor de Fajol d'Olot li va retre l'emotiu acte (5 desembre-1999) que incloïa un concert de sardanes, algunes, del propi homenatjat.

La seva obra musical demostra la subtileza de l'autor i les seves sardanes en són la millor prova. De les moltes que ha escrit sols destacaré les que considero que tenen quelcom d'especial. Són les següents:

“Carme” (1949). Premiada. Dedicada a la seva mare i estrenada per les festes del mil·lenni d'Amer, el 9 de novembre de 1949. Va ser la primera que va compondre. Tenia 17 anys.

“En Joan i la Ma Pilar” (1963). La dedicà als seus fills.

“Montsevals” (1974). Premiada com a Sardana de l'Any i dedicada a Montse Valls. Amb aquesta sardana reprèn la tasca de compositor, interrompuda durant deu anys (ja he explicat el motiu).

“Amer, vila gentil” (1975)

“La planxadora de casa” (1955). Dedicada a la seva germana Maria.

“El Parc de la Guineu” (1976). Premiada. Dedicada a l'Aplec de les Roquetes. Sardana de l'Any (1977). Tocada per la Festa Major de l'Escala els anys 1977 i 1979.

“Dos germans” (1982). Tocada en el XIX Aplec de la Sardana de l'Escala.

“Cant íntim” (1975) Premiada. Segon premi Concurs Sindicat de Músics-Girona.

“Solitud” (1979). Finalista Sardana de l'Any.

“Aires amerencs” (1986). Dedicada a l'Agrupació Sardanista d'Amer, Tocada en els XII, XV, XVII i XXI Aplecs de la Sardana de l'Escala.

“Maria Pilar” (1975). A la seva filla. Finalista Sardana de l'Any.

“Petit Aplec a la Cellera” (1980)

“Damunt la roca” (1992). Premiada. Premi Ramon Serrat (Terrassa).

“L'encís de l'Escala” (1984). A l'agrupació Sardanista Avi Xaxu de l'Escala. Estrenada en el IX Aplec de la Sardana de l'Escala i tocada novament en els Aplecs següents (X i XI) i l'any passat en el XXV Aplec, coincidint amb el seu 25è aniversari i amb la Diada de l'Escalenc Absent.

“Noces de diamant” (1988). Dedicada al 75è aniversari de l'orquestra Selvatana.

“A l'avi” (1980). Dedicada al seu sogre.

“El petit de casa” (1996). Al seu fill Jordi.

“Paquita” (1976). Composta conjuntament amb en Josep Mir i Abras (1921-1979). Dedicada a les seves respectives esposes que porten el mateix nom (Paquita).

“Montgrí 2000” (1995)

“Festa a l'ermita” (1992). Premiada. Premi Francesc Basil.

“Costabona” (1984). Tocada en el XXV Aplec de la Sardana de l'Escala. Com he dit abans el mateix dia es tocà “L'encís de l'Escala”.

“La Plaça d'Amer” (1982). Estrenada amb motiu de la inauguració del nou paviment de la plaça de la vila, amb la presència del President de la Generalitat de Catalunya.

“Castell d'Estela” (1980) Premiada. Premi Joaquim Serra (1980).

“La plaça dels hotels” (?). Tocada en el XXIV Aplec de la Sardana de l'Escala.

Podria mencionar altres sardanes i obres musicals del mestre Fontàs però l'escrit s'allargaria massa. Sols vull destacar el seu do de gran expert en arranjament, feina dura i difícil i que pocs melòmans saben valorar.

I acabo amb una anècdota molt significativa. Recordo que l'última vegada que vaig parlar amb el músic-compositor amerenc vaig dir-li que era un gran compositor i ell amb un somriure molt característic, em digué textualment: El que sóc és un compositor gran.

Desitjo que aquesta resposta tan prudent serveixi d'exemple i que l'Escala es complagui de tan just homenatge.

L'enhorabona!

Pilar Pellicer, de Gispert
L'Escala, a 5 d'abril de 2001

*ANXOVES DE L'ESCALA
CASA BORDAS S.L.
FILL DE J. CALLOL I SERRATS
SALAONS SOLES
ANXOVES EL XILLU*

BancSabadell

**MÀQUINES RECREATIVES TIPUS B - VÍDEO JOCS - PIN.BALLS
BILLARS AMERICANS - ATRACCIONS**

Closa d'en Llop, s/n - Tel 972 77 05 12 - Fax 972 77 25 73 - Télex 57356
17130 L'ESCALA (Girona)

Cafè del Mar

L'Escala

La Platja

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - AUTOMATISMES
RECS PER ASPERSIÓ
AIRE CONDICIONAT

Instal·lacions

Josep Alech

C/ Romans, 21 - Telèfon 972 50 33 84
17600 FIGUERES

MASTER
CADENA
Lindan
Electrodomèstics

ALARMES - ANTENES - INTERIORS
REPARACIÓ D'ELECTRODOMÈSTICS

Plaça Rei Martí, 8
Tel. 972 77 04 90 - Fax 972 77 03 35
17130 L'ESCALA

Pintura i Decoració

Lluís Romero Bruguera

C/ Gregal, 26
Telèfon: 972 77 32 21
17130 L'ESCALA
(Girona)

HOTEL RESTAURANT

H. VORAMAR

Passeig Lluís Albert, 2
Tel. 972 77 01 08
972 77 05 01
Fax 972 77 03 77
17130 L'ESCALA
(Girona - Costa brava)

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES - SANITARIS I
CALEFACCIÓ - FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS - ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17
Tel. 972 77 01 99
L'ESCALA

L'AVI XAXU

A la plaça de cal Vaquer hi ha una escultura de l'Avi Xaxu, un bust orientat com si mirés de reüll la casa que havia estat la nineta dels seus ulls. Primerament tenia el domicili al carrer de l'Hospital (avui Massanet), núm. 9; més tard es va traslladar al carrer del Tint (Maranges), núm. 5. Un canvi que representava més rendiment i també més endreça per l'ofici d'afaitar i tallar cabells.

La casa del carrer del Tint, núm. 5, fou comprada per Josep Vicens i Juli (l'Avi Xaxu) a la titular anterior, Clotilde Manegat i Sastre, una escalenca que vivia a Sóller (Mallorca), pel preu de 3.000 ptes. (tres mil), la mateixa quantitat del préstec de garantia hipotecària a nom de Bou i Manegat; l'interès, el sis per cent, com sempre.

Per què se la va vendre l'any 1917, o sigui, set anys més tard? Els imponderables de l'existència, per culpa d'allò que en diuen un mal dolent —com si fos possible la bondat del mal. La petita economia de l'Avi Xaxu (estalvis) se n'anà tota en orris a causa de la malaltia de la seva filla, Maria Vicens i Mornau, traspasada el 16 de juliol de 1914, i per si no n'hi havia prou, també moriren la muller i la nora. Massa garrotades per una sola esquena. No costa gaire d'entendre que la casa passi a titularitat d'en Bou i Manegat, el de la hipoteca. Resulta que les malalties causants de la mort de filla, dona i nora eren infeccioses. Això duia mala astrugància, comportava una mena de rebuig social per la por d'encomanar-se la malaltia. A qui podia interessar la casa? Si la creença popular era que els bacteris transmissors estaven a les parets! Els de can Manassa (Guinart de can Quirze), del cantó de tramuntana, d'adquirir-la haurien tingut possibilitat de sortida al carrer de Maranges, i si no es va realitzar l'operació (compravenda) fou senzillament per la por. Així anaven les coses, però més tard (1920) un dia l'Adelaida Pernau i Arnay, muller de l'Adolfo Tasis i Deulofeu, va dipositar la quantitat demanada per en Bou i Manegat (el de la hipoteca). Malauradament ni el fill ni la filla de l'Adelaida tingueren possibilitat de gaudir de la casa: en Lluís (el fill), tothom ho coneix, morí a Cadaqués, víctima d'una mala passada, i la Rosa (la filla) la matà la bomba de Pekín; avui la casa pertany a Lluís Terrades i Tasis, el nét, a qui desitgem un llarg i ample xalar al costat de la seva estimada muller de terres llunyanes.

Per tant, coneixem la història de la casa a partir de l'any 1910, quan l'Avi Xaxu la compra. I abans, de qui era aquesta finca del carrer del Tint (Maranges), número 5? Pertanyia a Clotilde Manegat i Sastre, una escalenca resident a Sóller, casada amb l'Antoni Pastor i Marquès, 'hisendats locals' de Sóller. La Clotilde era la néta d'aquell Jaume Manegat i Sellés que va regalar les campanes de l'església de l'Escala, conjuntament amb en Saguer (el de la plaça del Sòl d'en Saguer). Jaume Manegat i Sellés, personatge escalenc, havia comprat l'hort d'en Manegat al titular de la Casa Gran del Passeig, en Felip Ignasi de Miquel i de Blondel (any 1815), una superfície entre els carrers Perris i Codolar, on més tard hi hauria el barri de pescadors i de protagonistes els Serrats.

Cal dir, també, que els Mornau (cognom de la muller de l'Avi Xaxu) havien fet societat amb algun Manegat i havien anat a Algèria. Encara avui es parla de la Cambra de Comerç d'Orà constituïda pels Mornau i Manegat al final del segle XIX. La germana de l'Avi Xaxu, casada amb l'Enric Cros i Dubé, dintre la parentela de la Clara Cros i Dubé, la vídua d'en Joan Dubé i Juli, aquell escalenc que va cercar l'aventura a Consolación del Sur, entre Pinar del Río i l'Havana, a Cuba, on tenien les millors terres per a plantacions de tabac. Algunes vegades he telefonat als descendents (fills del nét), els quals l'última vegada em digueren. "malas noticias, papà murió". Jo els vaig dir: "que su bisabuelo llevaba el Mediterráneo en las venas, que les daría fuerzas el pespíritu griego i romano de estas latitudes..." Ploraven, aquella bona gent. Eren els propietaris de la casa de Correus del carrer de Gràcia (antic Correus).

La Clotilde Manegat i Sastre, l'escalenca resident a Sóller, era, per tant, la titular de la casa anterior a l'Avi Xaxu. Resulta que la Clotilde havia hagut de pagar a la família una part per tenir així l'esmentada finca tota seva. El pare de la Clotilde, fill d'aquell Jaume Manegat que havia fet donació de les campanes de l'església junt amb en Saguer (1821) havia anat a fer fortuna a San Juan Bautista de Tabasco, un estat mexicà al costat de Chiapas, tocant al golf de Mèxic. Molta curiositat trobem darrera els Manegat (cognom escalenc avui in-existent). Carles Martí i Bufill, recentment traspasat, que fou secretari general de l'INP, n'era descendent, i el mateix Albert Martí (l'oncle de Carles Martí), el millor tenora de tots els temps. Els Manegat eren titulars dels números 9, 13 i 20 del carrer de Gràcia. És curiós que a l'operació de compra-venda entre Clotilde Manegat i Sastre i l'Avi Xaxu, l'avi Cané va fer d'intermediari per tal de facilitar l'operació; la Clotilde era gran i ho tenia difícil de venir a l'Escala.

L'Avi Xaxu, un dotat per a la música, que ha fet xalar d'esperit tot amant de la nostra dansa, la sardana, la més bella de totes les que es fan i es desfan. Un gran artista escalenc, compositor de sardanes, el millor que ha existit: no ho dubtin ni un moment.

Joan Riera i Arnay

COBLA MARIMUNT

La cobla "Marimunt" té l'estatge social a Pollestres (c/ de les Mimoses, 23), població del Rosselló, al sud de Perpinyà.

Fou fundada el 1981 pels senyors Llens, Herrero i Marty. El 1990 n'assumeix la direcció Georges Montagut, que a la seva mort, el 1993, és succeït per Salvador Hernández.

Està formada per:

Jaume CONDAL, director artístic i 1r tenora. Ha tocat durant 4 anys amb "La Selvatana".

Joan JAUME, 2n tenora. Ha tocat 7 anys amb "Els Montgrins".

Salvador HERNÁNDEZ, 1r tible, procedent de la cobla "Miramar".

Tomàs BAHÍ, tible. Ha tocat 7 anys amb "Els Montgrins".

Isabel GARCIA, flabiol. Ha tocat 2 anys amb la cobla "Perpinyà".

Tony SANCHEZ, 1r trompeta. Ha estat 3 anys amb la cobla "Canigó".

Jean-Marc SACQUER, 2n trompeta. 3 anys amb la cobla "Perpinyà".

Celine BREHAUX, estudiant de trombó (final) al Conservatori.

Pierre JANKI, fiscorn, professor de trombó.

Pere SIBEQUES, fiscorn. Ha tocat durant 3 anys a la cobla "Casanoves".

Jean ERE, contrabaix. Ha tocat 20 anys a la cobla "Els Únics".

Salvador Hernández, nascut a l'Escala, entrà al Conservatori de Perpinyà, on obtingué el 1r premi d'excel·lent de clarinet el 1957. El 1959, 1r premi a Tolosa de Llenguadoc, toca amb l'Orquestra Simfònica de Perpinyà; més tard és solista al Théâtre durant 4 anys, sota la direcció de Mr. Perlache. El 1963, entra a l'orquestra de varietès Maurice DE THOU, en la qual restarà 7 anys i hi serà vencedor de la Coupe de France des ORCHESTRES à la TELEVISION.

La "Marimunt" és actualment una de les principals cobles de la Catalunya Nord.

Carnisseria i Xarcuteria
J. Pagès

Avda. Girona, 56 - Tel. 972 77 21 81
L'ESCALA

Agència Immobiliària

Avgda. Ave Maria, 2
Tel. 972 77 02 72 - Fax 972 77 01 57
Avgda. Riells, 46
Tel. 972 77 00 40 - Fax 972 77 00 40
Avgda. Ave Maria, 18 - Tel. 972 77 06 11
www.guanter.com - e-mail: guanter@grn.es
17130 L'ESCALA - Girona - Costa Brava

PISCINES GUNITADES
SERVEI TÈCNIC
TRACTAMENTS D'AIGÜES
ANÀLISIS QUÍMIQUES
MANTENIMENT

Avinguda Girona, 76
Tels. 972 77 28 34
972 77 21 99
Fax 972 77 21 99
17130 L'ESCALA

BALLESTA
CALÇATS

Enric Serra, 9
17130 L'ESCALA (GIRONA)
Tel. 972 77 02 53

Finques
BALLESTA

Agència Immobiliària

VENDA - LLOGUER - ADMINISTRACIONS
COMUNITATS - ASSEGURANCES

Avgda. Riells, 46 A
Tel. 972 77 01 04
17130 L'ESCALA

Núria Grau i Palou

Llicenciada en dret - gestor administratiu
núm. col·legiaada 1.859

Jordi Isern i Colomeda
Advocat

Assessoria Jurídica
Fiscal i Laboral - Assegurances

C/Sant Pere, 53 - baixos
Tel. 972 77 46 39
17130 L'ESCALA (Girona)

AVUI, AHIR, DEMÀ...

avui...

La llum fràgil del dia
és una espurna de veritat,
que flueix sobre el daurat de la sorra
Jeu el mar el seu somni
fet de sons i de colors.
Queda l'instant, la satisfacció
i el vent només alena
el cansanci del temps present inaturable...

ahir...

El record omple de veritat
els mil-i-un fets quotidians,
en el racó de la solitud.
És la consciència del ser
en el temps de la intemporalitat.
Bany de sol aturat,
carícia de sensibilitat.
Èxtasi de realitat, màgica i silent...

demà...

El futur té dimensió d'ansies,
mòbils dins l'eternitat,
del ser que vol ser per ser diferent,
sense deixar de ser el que és.
Un pur enigma de veritat
que clou la nostra individualitat.
Un mer clam en el ser del temps
avui, ahir, demà...

Joan Barceló i Coll

Scala Park

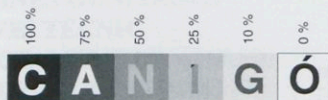
CAFETERIA - GELADERIA

Platja de Riells, 48
Tel. 972 77 07 57
L'ESCALA

carnisseria FERMÍ VILA

Carrer La Torre, 43
Telèfon: 972 77 14 02
17130 L'ESCALA

imprems

ÒFSET I TIPOGRAFIA

c/ de la marca, 5
tel. i fax 972 50 89 97
17600 figueres - l'empordà
e-mail: grcanigo@intercom.es

Restaurant-Bar

Can Galàn

cua casolana

C/ La Torre, 18 - 17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. 972 77 01 40

ROSTISSERIA
KAN KILIS

Camí Ample, 1
Avda. Ave Maria, 1
Tel. 972 77 45 58
L'ESCALA

BAR EL PESCALL

25 anys al seu servei

Avda. Ave Maria - Tel. 972 77 02 66
L'ESCALA

COSES DE CASA

Canvi de teló de fons

La festa és a punt de començar. El petit bot blanc ja s'ha endinsat prou en les tranquil·les aigües de la nostra platja, aquell matí de Festa Major. Amb els remes, procurem mantenir-lo en la màxima estabilitat possible.

En Pere Sala i Balaguer –e.p.r.– està atent al timó. La gent, que des de la *Riba petita* presencià el festival nàutic, es disposa a passar una estona distreta.

El dia invita a trobar-s'hi bé. La Festa Major promet ser assolellada, cosa no gaire freqüent a l'Escala. El canvi de mes ve sempre acompanyat de pluja.

Els petits nedadors, els caps del quals emergeixen de l'aigua, esperen impacients que l'Enric Pibernat llanci els ànecs al mar, cosa que sembla que farà d'un moment a l'altre, per poder anar-hi a la persecució.

No creiem que els resulti gens fàcil d'arreglar-los. Els ànecs no es donaran per vençuts fàcilment. Els nens hauran de suar de valent. La suor, però, els quedarà apaivagada per l'aigua fresca del mar que els regalima per tot el cos.

La festa ha començat. Els aplaudiments es deixen sentir amb força cada vegada que un vailet arregla un ànec. Els *mac-mac* dels animalons es fan més llastimosos a mesura que els nens s'atansen a la llongada amb llur premi a les mans.

Deixem que la festa continuï amb les cucanyes, les regates de natació, etc. Mentrestant fixem-nos en el teló de fons d'aquest bonic escenari natural que ens ofereix la fotografia.

Les *Roques d'en Guillem* són les de sempre. Són llurs veïns i els habitatges dels voltants els que han canviat.

Uns quants anys abans, sobre llurs espatlles recolzava el vell escorxador. De les petites i arruïnades finestres queien, de tant en tant, sobre les *Roques d'en Guillem*, les tripes i deixalles de les bèsties, no moltes, que allà eren sacrificades pels pocs carnisers que hi havia a l'Escala a principi de segle.

Les tripes, convertides en aliment de rates, gats i gossos, repartides en renyida amistat, hi restaven, a sol i serena, fins que un fort temporal se les emportava mar endins, netejant així el rocam costaner.

Després, en construir-se el nou escorxador l'any 1913 –el qual, com a tal i víctima de les exigències sanitàries actuals ha deixat també de funcionar–, el vell va romandre abandonat durant un llarg temps fins que la família Folch i Torres l'enderrocà i, en el seu lloc, hi construï una bonica casa que s'ha vingut anomenant la *casa del gavià*. Actualment, és destinada a escola municipal de música.

Les *Roques d'en Guillem* apareixen a la fotografia netes i lluents com si es vestissin de gala per celebrar la Festa Major.

Girem la nostra mirada una mica cap a l'esquerra de la fotografia. La fàbrica de salaons d'en Joan Callol, el trull de l'oli, l'escola de la senyora Carme, són ja història. Els vells edificis han deixat pas als nous. És llei de vida. El progrés no es pot deturar i això és bo, sempre que es faci dintre d'un ordre. És com a les obres de teatre que cada quadre escènic requereix el seu corresponent decorat.

Detalls de la nostra història

Segons llegim en el Llibre-Consueta de la nostra Parròquia dels primers anys de la seva història, el dia de Sant Pere Màrtir, tenia lloc, a les set de matí, la benedicció de l'olivera.

Trobar-ne branques no era cap problema, puix l'Escala era país d'olivars, tot agermanats amb vinyes i pinedes, flora molt abundant, tot just sortint del poble.

Estem parlant de quan el cementiri es trobava davant l'església, en el mateix lloc on, en l'actualitat, hi ha la plaça que en porta el nom. El cementiri de Sant Martí d'Empúries es trobava al costat mateix de l'església. D'aquest n'hi ha documents gràfics.

Abans de la referida cerimònia de la benedicció de l'olivera, es feia un foc de camp, cosa que ara ens sembla molt curiosa per l'hora en què es feia i pel foc en si mateix, donat que els actuals focs de camp s'acostumen a fer el vespre i tenen, més aviat, un caràcter lúdic i camperol, com el mateix nom indica.

Suposo que era una cosa ben diferent, tractant-se potser de la benedicció del foc, el mateix que ara es fa a la nit del *dissabte de Glòria*.

Després del foc de camp tenia lloc una processó, la qual donava la volta al

cementiri. Era, per consegüent, molt curta. Seguidament, es celebrava una missa o es cantava un *aniversari*.

Segons el diccionari d'en Pompeu Fabra, per *aniversari* s'entenia "l'ofici o missa que es celebrava en sufragi de l'ànima d'algun difunt, el dia que feia l'any de la seva mort",

Escoles nocturnes

Algunes vegades podríem pensar que les *escoles nocturnes d'adults* és una cosa moderna, dels nostres dies i que, abans, una vegada els nens i nenes sortien de l'escola, els que tenien la fortuna d'acabar el cicle escolar, ja no es preocupaven més d'agafar llibreta i llapis.

Doncs, no. Els nostres avis, quan eren adults, també havien anat, alguns d'ells, a fer reciclatge o, potser, era la primera vegada que tenien un llibre a les mans si, de petits, en lloc d'anar a engegar vaques o ajudar els pares o els avis a llevar les peces o altres feines del mar, o a fer de minyona —a servir, que en deien— a un mas o a una casa de senyors, si es tractava d'una noia.

L'existència de l'escola nocturna d'adults a l'Escala ens ho testifica una acta del Ple Municipal del dia 24 de novembre del 1911. S'hi llegeix textualment el següent: "*Seguidament s'acorda informar en sentit favorable una instància que el mestre de l'Escola Pública de nens d'aquesta Villa, el Senyor Narcís Moriscot Basa, dirigeix a l'excel·lentíssim Senyor Director General d'Instrucció Pública, en reclamació de la gratificació que li correspon per la direcció de les classes nocturnes d'adults en l'escola de referència*".

Com que l'Ajuntament no ho havia de pagar, no tingué cap inconvenient a atendre la petició del senyor Moriscot, tot informant favorablement la seva petició. Altra cosa fóra si s'hagués hagut de rascar la butxaca.

I diem això perquè el mateix Ajuntament que, en teoria, es mostrava tan generós a favor dels mestres, es negava en rodó, una i altra vegada, segons les actes municipals, a escoltar la demanda dels seus escassos funcionaris municipals quan aquests, aclaparats de deutes i de mal viure, demanaven augment de sou.

I tornant amb la classe nocturna del senyor Moriscot, aquest adreça una queixa a l'Ajuntament perquè tan sols disposa d'una sola bombeta, la qual cosa és insuficient per realitzar bé el treball. L'Ajuntament debat l'assumpte de la bombeta en el Ple del primer de desembre del 1911 i, després de les corresponents deliberacions, "*acuerda acceder a lo solicitado y de consiguiente, que se instale una nueva lámpara en la sesión de la escuela correspondiente al Sr. Moriscot corriendo los gastos de instalación de cuenta del Ayuntamiento*".

Cal dir que aquest assumpte fou l'únic que es va debatre en Ple Municipal de la data abans esmentada. Mireu l'enrenou que portava comprar una bombeta!

Ricard Guanter

folgers

RENOVACIÓ I DECORACIÓ
D'ESTABLIMENTS
CONSULTING D'OBRES

Closa del Llop, 31 - Apartat de Correus, 24
Tel. 972 77 04 71
L'ESCALA

MOTOS BOSCH

**VENDA
REPARACIÓ
RECANVIS DE MOTOS
I BICICLETES**

C/ Ave Maria, 13
C/ Sant Pere, 67
Telèfon: 972 77 06 45
17130 L'ESCALA

EMBACACIONS, MOTORS,
ACCESSORIS

JOPA

nàutica

Closa del Llop, 116
Tel 972 77 07 55 - Fax 972 77 09 04
E-mail: info@jopanautica.com
www.jopanautica.com
E-17130 L'ESCALA

*Es complau en oferir-vos les
seves escollides
elaboracions*

**REBOSTERIA FINA
PASTES DE TE
PASTES SALADES I
CANAPÈS
PASTISSOS GELATS
GELATS ARTESANALS
i la seva especialitat
ESCALONS**

C/ Maranges, 6
Tel. 972 77 01 80
L'ESCALA

F A P

gestions

Port d'en Perris, 4
Apartat 198
17130 L'ESCALA
Tel. i Fax 972 77 30 69

NOVETATS MARGARIDA

ARTICLES DE PELL - BRODATS
BATES I DAVANTALS

Maranges, 22
Telèfon: 972 77 00 87
L'ESCALA

COM MÉS ANEM, MENYS VALEM

En aquesta oportunitat el títol vol fer solament referència a l'apreciable degeneració que, concretant-ho a la nostra vila i cada vegada de manera més pronunciada, s'experimenta en el sardanisme.

És evident que –inclosos els que pretenen ignorar-ho malgrat haver-ne rebut detallada informació– tothom coneix les enormes privacions i dificultats a què varem estar sotmesos durant els anys de la postguerra, de manera especial per mantenir mínimament les més preades tradicions.

Referint-nos a la sardana, no solament n'era decretada el que sortosament seria una provisional prohibició, sinó que s'hi preveia una pretesa voluntat d'aconseguir-ne tan radical marginació, que ni els més optimistes podien esperar-ne la subsistència.

L'enorme interès per recuperar a dansa que ens identifica i a base d'una perseverança encomiable –no exempta d'inconvenients–, tímidament i sense manifestes pretensions, s'anava aconseguint una certa tolerància.

Al principi d'aquella concessió, assumida amb certs condicionants, no s'autoritzaren els títols en l'idioma propi, donant-se la curiosa circumstància que s'anunciaven amb unes traduccions inversemblants. De mica en mica, la dansa nacional de Catalunya va anar arribant a la normalitat amb la total complaença i aprovació dels autòctons.

Als qui ens va tocar patir-ne les privacions continuem donant al fet la importància que realment mereix.

Possiblement aquest cúmulo de circumstàncies va afavorir que durant una bona colla d'anys l'activitat sardanista a la nostra vila, va gaudir d'una excel·lent constància i fecunditat, discretament lloada i envejada. Cinquanta anys enrera,

Malgrat de Mar 2-10-99. Homenatge als compositors Fontàs i S. Puigferrer

posem per cas, disposàvem de la nostra pròpia cobla i no ens podíem pas ni imaginar una sola celebració sense programar-hi, com a mínim, una audició de sardanes. Això sense oblidar les extraordinàries, i especialment les de les diades de la Festa Major, amb tres cobles –i quines cobles!– a la tarima de la Platja.

Els temps han canviat i les mentalitats també. Llavors, malgrat les mancances, es feia tot el possible per mantenir els més arrelats costums.

En l'actualitat la transformació és considerable. És clar que encara es celebren audicions, massa, en manifestes opinions, però a ningú pot passar desapercebuda la notòria decadència que, en aquest aspecte, ha sofert la nostra població. Només cal posar atenció en les dues principals manifestacions sardanistes anuals. Si es tracta de l'Aplec, a l'agafar una Guia dels Aplecs de les Comarques Gironines podem adonar-nos que dels trenta-dos que n'hi ha enguany –sense voler entrar en el potencial i la categoria de les cobles–, el nostre és dels que l'amenitzen solament tres formacions musicals, és a dir, el mínim de les autoritzades

Quant a la Festa Major, fent una gran concessió i a contracor, encara hi ha tres audicions diàries, això sí, amb una sola cobla.

A més a més, ja sigui a l'Aplec, per la Festa Major, a les audicions d'estiu, a Sant Martí d'Empúries, a Cinclaus, el dia de Sant Esteve i al concert del CER, i l'afluència de vilatans és molt inferior a la dels foranis.

Per altre costat els sardanistes escalencs gaudien d'una especial popularitat. El virtuosisme i l'espectacularitat en dansar i també pel fet de continuar –com també ho fan els armenterencs–, mantenint els braços en la mateixa posició còmoda i elegant, al llarg de la interpretació, els feia inconfusibles en totes les ballades. És a dir, no s'havien identificat amb les variacions coreogràfiques que varen ser introduïdes en el temps i en la forma que detalla a bastament en Lluís Albert, en el seu llibre "Contra la falsa sardana".

Ara però, fa alguns anys que no es manté aquesta uniformitat de criteris i són ja força sardanistes de la localitat els que han adoptat diferent forma de ballar de la que ens caracteritzava. Naturalment tothom es lliure d'escollir el sistema que més s'avingui amb la seva manera de pensar, però lamentablement aquest canvi de parer ha començat a comportar serioses conseqüències. Els petits dansaires que acudeixen a les Trobades Infantils ha arribat un moment en què els monitors no tenen prou arguments per demostrar-los que els sardanistes escalencs mai han abaixat els braços en les tirades de curts. Ells poden observar en les audicions que aquesta normativa no es generalitzada. Per altre costat, quan la mainada de les altres poblacions els comenta el perquè de la seva "tossuderia" no poden defensar-se al·legant que és la manera com sempre s'han ballat les sardanes a l'Escala.

És ben empipat que amb tota la raó del món s'hagi de claudicar amb tot això si moltíssimes poblacions que mai no havien tingut cobla ara en tenen i nosaltres que n'havíem tingut ara en som orfes, afegit a aquest pas enrera per conservar una característica identitat, la idiosincràsia de la nostra vila va perdent qualitat. Segurament molts discreparan del meu comentari, però per la meva part em permeto considerar, com poso a l'encapçalament, que "més anem menys valem".

VILI-GRAN

Pensió - Hostal Mediterrà
Pere Blanch Coll

Carrer Riera, 24
Particular: Riera, 25
Tel. España 972 77 00 28 inter. 34 72 77 00 28
17130 L'ESCALA (Girona - Costa Brava)

**EMPORDÀ
BIKES**

REPARACIÓ - VENDA - LLOGUER
B I C I C L E T E S

Avgda. Ave Maria, 9
Tel. 972 774 042
17130 L'ESCALA

**ELECTRICITAT
LAMPISTERIA
ELECTRODOMÈSTICS**

Jaume

RIVERA

EXPOSICIÓ I VENDES
Carrer Ave Maria, 36
Tel. 972 77 04 23
Fax 972 77 04 23
17130 L'ESCALA

**Restaurante
Mesón del
Conde**

Sant Martí d'Empúries

Sant Martí d'Empúries
L'Escala · Tel. 972 77 03 06

Dia %

**Autoservei
descompte**

Av. Girona, 39 - Tel. 972 77 18 09
17130 L'ESCALA

LA PUNTA
ESPECIALIATS EN
TAPESIMARISCS

C/ Passeig Josep Maria Martí, 3 · Tel. 972 77 22 01 · 17130 L'ESCALA

FOTO SISTEMA

Passeig del mar, 19
Tel. 972 77 30 29 - L'ESCALA

L'AnXova Milionària

C/ Enric Serra, 9 bis
17130 L'ESCALA
ALT EMPORDÀ (Girona)
Tel. 972 77 05 52

INSTITUT LAURA

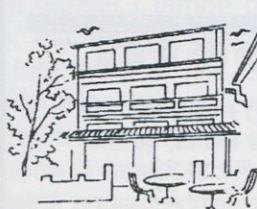
Bellesa i Estètica

- DEPILACIONS
- TRACTAMENTS FACIALS
I CORPORALS
- MANICURA-ESTÈTICA DEL PEU
- MAQUILLATGE
- SOLARIUM VERTICAL

C/ Santa Màxima, 38-B
Tel. 972 77 23 96
17130 L' Escala

HOTEL RÍOMAR

Comunions
Batejos i Noces
St. Martí d'Empúries
17130 L'ESCALA
(Girona - Costa Brava)
Tel. 972 77 03 62
Fax 972 77 03 58

VIATGES I ACTIVITATS MARÍTIMES

C/ Maranges, 3 - Tel. 972 77 37 97
Fax 972 77 03 32 - 17130 L'ESCALA
Costa Brava (Girona) - Spain
Web: creuers-marenostrum.com

Articles de regal
Ceràmiques
Quadres
de nusos mariners
Terrissa

Joan Trunas Tráfach

c/ Enric Serra, 3
17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. 972 771 759
Tel. mob 626 937 541

Record de pescador

“ALBADA DE JULIOL”

S'apropa el jorn a l'horitzó,
difosa és la claror de matinada
la brillantor del astres afeblint,
al sortilegi de l'albada.

La serra de Rodes apareix.
Al lluny, del Canigó és la serralada;
neu fugissera al cim aral...
la mar avui és argentada!

A l'influx de l'oratjol
blanca vela és inflada,
emmirallant-se en l'espill
de l'aigua viva encalmada.

També s'albira el Montgrí,
llombrígol gris de nostra plana;
dels penyals arriba una remor...
ja es desvetlla l'ocellada!

Brilla Venus en el cel
donant a la mar postrera ullada,
en tant la Lluna consirosa
a ponent lenta s'amaga.

La vida a l'entorn s'eixoriveix,
les gavines fan volada
–lliris blancs en un cel blau–,
del juliol una albada.

De sobte, la mar esclata
en un roig incandescent;
tots els éssers el saluden...
surten el rei del firmament”

Joan Vicens i Mension
29 d'octubre 1984

FORN
EL PILANET

Camps del Pilans
L'ESCALA

TELESTIL

SONORITZACIÓ - TV - VIDEO - HIFI
ANTENES - VIA SALÈL-LIT

Servei tècnic SONY i PIONEER
Distribuïdor oficial de SONY i PIONEER

C/ Joan Masanet, 74 - Tel 972 77 21 20
17130 L'ESCALA (Girona)

Pizzeria-Geladeria
Grill-Creperia

Port d'en Perris, 1 - **L'ESCALA**
Abierto: 12 mañana a 3 madrugada

MICHELIN

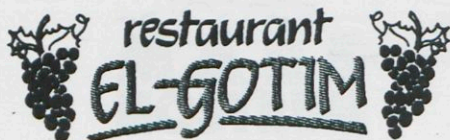

CITROËN

GARATGE
FERRER, S.L.

Servei Oficial MICHELIN
Agent CITROËN

C/ Closa del Llop, s/n
Tel. 972 77 12 64 - Fax 972 77 35 94
L'ESCALA

C/ Puig Sureda, 16-18
L'ESCALA 17130 (Girona)
Tel. 972 77 30 54

JARDINERIA
XANO

SERVEI TÈCNIC DE JARDINERIA
DISSENY DE JARDINS I ESPAIS VERDS
PROJECTES, REALITZACIONS I MANTENIMENTS
ESPECIALISTA AMB REGS AUTOMÀTICS
GESPE
PLANTES MEDICINALS
PODES
TRACTAMENTS DE MALALTIES

C/ Planasses, 9 - Tel. 972 56 82 36
Tel. mòbil 609 80 60 22 - 17130 **L'ESCALA**

ELS POLLS D'EN DOLFO

Li vaig dir que tenia polls. –Ostres, és veritat!– em respongué mirant-se el cap. –Goita quina corona estranya d'animalons amb potes. I semblen prou ben alimentats, i tant que sí!– se'ls repassava amb la vista a través del mirall del saló-menjador. Els esmentats insectes no es sentien pas al·ludits i es passejaven ufanosament d'una banda a l'altra del cap, com si fos Vilapolls, la ciutat més poblada del planeta. Si més no, en aquest univers de caps de cabells castanys, rossos, negres, vermells, arrissats i/o llisos, podíem dir que més d'un era una ciutat populosa o un planeta ben assortit.

Vàrem córrer amunt a avisar els veïns de l'escala B-3, de l'Edifici La Sirena Voladora. Tots érem entrefamília i teníem aquell tracte enrranyable que caracteritza qui es relaciona amb el cor cada dia, tots els dies de l'any, un any rera altre.

–Escolteu, compte, en Dolfo té polls! Vigileu els caps! –anava cridant jo per-

Dibuix: Pepita Ferrer

què tothom s'assabentés de la novetat. *Valga'm la maria-antonieta i companyia! –s'exclamà l'àvia de la troupe. –I, com ha estat això? –Doncs com solen ser aquestes coses, amb les salutacions de cap i el canvi de gorra és ben fàcil. Fixa't, el nen també en té. A veure, Rosendet, estigues quiet! Quiet, et dic! Goita això, sí que és monumental, increïble, enorme, voluminós i com es veu que està ben alimentat! Aquest sí que és el rei" Jo li he vist la corona –digué el menut. No vam poder evitar la riallada general. Tots ens gratàvem ja i sentíem tots els símptomes de l'epidèmia de polls que s'anava estenent. I tant que els sentíem. Vàrem començar a prendre les mesures pròpies per combatre els polls; vinagre o alcohol i tovallola embolicada al cap durant hores. Érem conscients que amb mètodes naturals era difícil eradicar l'epidèmia perquè havia començat a principis del 1999 i s'havia anat arrelant i consolidant al llarg del 2000. No havien parat de créixer en nombre, els animalons, ans tot el contrari, quan semblava que tot s'havia adormit, sorgia un nou brot en una escola o en algun centre i ja la teníem embolicada de nou. Tu diràs, que la indústria farmacèutica es feia la barba d'or, perquè aquells que volien anar de pressa o que no eren molt crèduls als remeis de l'àvia, s'anaren proveint a les farmàcies de torn. A més, donava la sensació que els polls cada cop eren més greixandos i ufanosos.*

La qüestió és que si fins ara l'epidèmia s'havia estès entre els més petits, a partir d'en Dolfo Casanyes i Masllorens arribà als adults, sobretot als avis de la residència de gent gran on ell treballava com a zelador, en un llogarret prop de Figueres. Des d'aquí progressà i progressà el seu itinerari pels caps dels adults pels diferents pobles i ciutats.

Al cap d'uns mesos rebé una carta d'una indústria farmacèutica de la qual no n'esmentarem el nom per discreció, dient-li que era convocat a una festa homenatge a la capital. En Dolfo Casanyes i Masllorens, home senzill i sense gaires pretensions estava content com un pèsol. Així, com si res, l'havien convidat de les altes esferes. No en sabia el motiu però igualment va dir que sí. Coneixeria gent nova. Vés a saber, potser seria l'oportunitat d'aconseguir un lloc de treball millor. Tu diràs, que va dir que sí.

El dia assenyalat el van condecorar a ell, a ell! No era només un simple convidat sinó l'homenatjat per la indústria en qüestió, per haver estès els polls a una població diferent i amb poder adquisitiu suficient i important per poder adquirir els seus productes. Des de la contaminació del cap d'en Dolfo Casanyes, la indústria en qüestió havia augmentat la producció i els ingressos de manera espectacular. *Al capdavant, Sr. Casanyes, hem de reconèixer que vostè ha estat avantguarda en aquest moviment i a partir d'ara, deixem constància que serà la mostra musa inspiradora, amb tots els respectes, és clar. Clap-clap-clap. El públic aplaudí sorollosament. Tots eren del mateix ram professional/industrial.*

Assumpció Costals i Puig

11 de maig de 2000

TESTIMONIATGE SARDANISTA

L'espai sardanista ha constituït, en els moments difícils i delicats que ha suportat el nostre poble durant el segle que acabem de passar, un refugi on hem mantingut viva la flama amb la qual poder arborar una altra renaixença, on hem refet el coratge per resistir l'opressió a què hem estat sotmesos. Han estat moments en què els intents d'anihilar tot allò que era distintiu de catalanitat, d'eradicar-ne de soca-rel fins i tot la flaire, s'han mostrat de la forma més barroera i brutal: quan la pràctica totalitat de la nostra intel·lectualitat havia estat foragitada del país o silenciada, quan havíem de tenir la nostra bandera amagada, i parlar en la nostra llengua en qualsevol lloc públic comportava la vexació, la multa, àdhuc el perill de ser bufetejats. Quants testimonis no en poden aportar, encara, els qui i les qui, de criatures, reberen càstigs rigorosos per expressar-se en la parla heretada en certs col·legis... encara que fos a l'hora del pati! Tanmateix, la sardana fou inabordable per qualsevol mena d'escomesa. És massa

La sardana, de Xavier Nogués. Museu Balaguer de Vilanova i la Geltrú. (Foto R. Manent)

consubstancial amb la terra i amb la vida del nostre poble, com digué Pau Casals. És la veu inconfusible d'un país irredempt amb la total identificació dels seus intèrprets i de la seva gent. La sardana, per això mateix, és inviolable.

Ara bé, l'ofensiva anticatalana no ha pas cessat. Continua igual que fa segles amb la mateixa virulència: ací al Principat, a València, a Catalunya Nord, a les Illes, arreu dels Països Catalans. Els procediments repressius dels períodes dictatorials s'han hagut de deixar de banda (s'ha de fer creure que estem en democràcia). Ara no se'ns poden carregar —i no pas per falta de ganes— diaris i revistes d'expressió pròpia on s'opina lliurement, entre altres coses sobre discursos reials, però no se n'ha abandonat la intenció, com tampoc la de liquidar com sigui les migrades autonomies, cosa que no s'amaguen d'exposar i de compartir (en això estan completament d'acord) els principals partits estatals. L'esperit de la LOAPA, doncs, és ben vigent. Només que, com és ben palès, se n'ha hagut de modificar la tàctica. Des de no voler reconèixer-nos uns drets naturals i històrics fins a acusar-nos —als catalans— de perseguir l'espanyol i d'ésser insolidaris, per la qual cosa les mesures que es prenguin vénen obligades —diuen— per tal de protegir-se del nostre mal comportament.

Nogensmenys, ara i sempre, pel que la sardana representa i com el símbol que és del nostre poble i de la seva cultura, el sardanisme no solament ha d'ésser una reserva de la nostra identitat, sinó un dels motors que l'empenyin endavant i contribueixin a fer-la més puixant. Els sardanistes no hem d'ésser solament balladors de sardanes. No ens hem d'accontentar de ser fidels a la dansa, de no traïr la llengua, en una paraula de resistir els embats contra la pàtria. Si ens hi conforméssim aniríem endarrera.

El nostre deure és prendre part activa en tot allò que representi millorar i projectar vers l'esdevenidor la nostra família i la nostra cultura. Els sardanistes, si és que ho som de cor, tan individualment com col·lectiva hem de participar i donar suport a totes les iniciatives que se'n promoguin. Assistir als actes en què es consolidi la nostra identitat, afavorir les publicacions, llibres, pel·lícules en català i preferir els productes comercials presentats en la nostra llengua, etc. Amb el nostre capteniment, hem de servir d'estímul a altres voluntats perquè s'integrin al nostre projecte de futur, a fi de cooperar —que ningú no s'enganyi— en benefici de tots els que vivim a Catalunya i en compartim càrregues i peatges.

Pel progrés i la prosperitat de Catalunya —que, al capdavant, també ho serà de la sardana— els sardanistes hem de posar-hi el coll sempre que puguem i en tot allò que estigui al nostre abast.

Quimet

@ula

C/ Russinyol, 13
17130 L'ESCALA
Telèfon: 972 77 65 89 - 972 77 16 48

germans
RIBAS MOLINA s.c.

ELECTRICITAT - FONTANERIA
CALEFACCIÓ - GAS

Av. de Girona, 6 i Rubens, 2
Telèfon: 972 77 06 55
17130 L'ESCALA (Girona)

Caixa de Girona

Dermofarmàcia
Fórmules magistrals
Centre d'Específics
Homeopatia
Ortopèdia

ROSA MARIA BALLESTA

Pintor Joan Massanet, 4
Telèfon: 972 77 15 75 - L'ESCALA

F U S T E R I A

Geli.

TOT EN FUSTA
C/ Closa d'en Llop, 3
Tel/Fax 972 77 03 47
17130 L'ESCALA

I.T.P.

promocions immobiliàries

Passeig Marítim
Telèfon: 972 77 12 50
Fax 972 77 10 44
L'ESCALA

Especialitats:

**Pizzas amb forn de llenya
carn i peix a la brasa**

C/ La Torre, 64 - Telèfon: 972 77 03 03
L'ESCALA

**VIATGES
ESCALATOUR, S.L.**

AGÈNCIA DE VIATGES, G.C. 85

AGÈNCIA DE VIATGES, G.C. 85

C/ Ave Maria, 26
17130 L'ESCALA
Tel 972 77 02 18 - 972 77 09 66
Fax 972 77 30 40

C/ Sta. Màxima, 4 - Tel 972 77 01 45
Particular: 972 77 00 57
C/ Germans Masferrer, 17 - Tel. 972 77 00 57
L'ESCALA (Costa Brava)

**Joaquim
MasPOCH
Illa**

ELECTRICITAT I FONTANERIA

C/ Rusiñol, 7
Telèfon: 972 77 16 09
L'ESCALA

HOTEL RESTAURANT CAN CATALÀ

Plaça de les Escoles
Telèfon: 972 77 04 43
L'ESCALA

carrer Port, 48
17130 l'Escala (Alt Empordà)
Tel./fax 972 773 990

Miquel Moya
Decorador

La Casona
mobiliari i
regals

COM VA DESAPARÈIXER LA LLUNA

Cada nit abans d'anar a dormir, l'Isis, una nena de set anys, treu el cap per la finestra i pensa que li agradaria molt anar a visitar la Lluna i saludar les estrelles brillants.

Una nit després d'haver admirat el cel estrellat l'Isis se'n va anar a dormir i va tenir un agradable somni. Somiava que havia fet un viatge cap a la Lluna on jugava amb les seves amigues, les estrelles, mentre la Lluna l'acaronava. Quan es va despertar l'endemà, l'Isis va fer un bot del llit i va tenir una idea genial: "em construiré un coet per anar a veure el món exterior" –va pensar.

De seguida es va posar mans a la feina, amb quatre fustes i quatre caixes va fer un coet fantàstic; ara només calia pensar com podria fer volar el seu "ocellot" per poder complir el seu desig tan esperat.

–Ja ho tinc! –va dir tota sobresaltada,– agafaré les bengales que li van sobrar el meu pare de la revetlla de Sant Joan de l'any passat!

L'Isis va córrer a buscar tot el joc de bengales que tenia guardat el seu pare, ho va instal·lar en el coet que havia construït i es va enfil·lar al damunt d'aquella andròmina. Després d'haver pujat en el seu projecte, va encendre amb molt de compte les bengales. De cop, Isis i coet van sortir disparats per la finestra cel amunt.

Durant el trajecte l'Isis observava coses molt boniques i també d'altres que no ho eren tant, com el forat de la capa d'ozó, que en veure'l es va espantar tant que li va anar de poc que no cau del coet. Tot i així, el viatge no es va fer

massa llarg perquè es va adormir.

—Eh! Què passa? On sóc? —va dir l'Isis tota esglaiada —que és aquesta olor?

Es va dur una bona sorpresa en veure que era a la Lluna i va començar a saltar d'alegria.

Però encara no entenc què es aquesta olor. Ostres tu! La Lluna és de formatge; amb la gana que tinc...

L'Isis va començar a menjar un trosset de lluna, després un altre, després una mica més, i més... fins que es va adonar que amb la gana que havia tingut havia fet desaparèixer la Lluna.

—I ara què faré pobra de mi? —va somicar.

—Haig de tornar cap a la Terra urgentment, per culpa meva tots els homes i dones s'han quedat sense la lluna i deuen estar molt tristos.

L'Isis es va enfilar altre cop al coet i deixant una gran boira de fum va tornar cap a Terra per posar en marxa el seu pla.

Quan va arribar a la seva habitació, va començar a buscar els seus llapis de colors, però com que era una nena no massa ordenada no els va trobar i els va demanar a la seva cosina Laila de tres anys.

La Laila li va deixar els colors, ella sempre contenta per poder ajudar la seva cosina preferida.

L'Isis va dibuixar una gran lluna de paper, va agafar una barra de cola i es va enfilar per tercer cop al coet.

Quan ja va ser prou amunt, va agafar la lluna de paper i la va enganxar amb cola. Tota contenta perquè tot havia sortit bé, se'n va tornar cap a casa molt orgullosa d'ella mateixa.

Si us hi fixeu bé, encara es pot veure com la Lluna està en una posició una mica torta. És perquè l'Isis no va tenir gaire bona punteria a l'hora d'enganxar-la.

Lídia Lavado i Pagès

Il·lustracions:
Pepita Ferrer

**Aprofiti els avantatges d'operar amb un dels grups
financers més grans del món**

Oficina a L'Escala

Carrer del Port, 25

17130 **L'ESCALA** (Girona)

Tel. 972 77 00 78 - Fax 972 77 28 62

Deutsche Bank

Siguis
Un líder a Europa
on
siguis

RESTAURANT HOTEL

**ESPECIALITATS MARINERES
GRAN MIRADOR AL MAR**

PUB MUSICAL

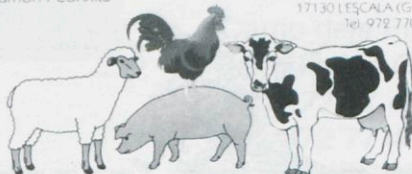
Passeig Marítim, 1 - **L'ESCALA**

Tel. 972 77 02 45 - Fax 972 77 42 58

carnisseria
xarcuteria **LLANDRICH**

Ramon i Conxita

Pt. de l'Avi Xatu - c/ del Mar, 5
17130 L'ESCALA (Girona)
Tel. 972 770 127

des de 1912 al seu servei

Mobles
SANCHO

Av. Closa d'en Llop, 1
(davant betzinera)
Tel. 972 77 04 85
L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabrú

C/ Port, 30
Tel. 972 77 02 21

DES DE 1892

17130 L'ESCALA

BOTIGA

LACOSTE

C/ Port, 23
Tel. 972 77 49 46

Pizzeria L'Escala

Plaça de correus s/n - Tel. 972 77 26 02 - L'ESCALA

SOTAVENT

PIZZERIA - GRILL - RESTAURANT

Camí Ample, 13 baixos
Telèfon: 972 77 30 53
17130 L'ESCALA (Girona)

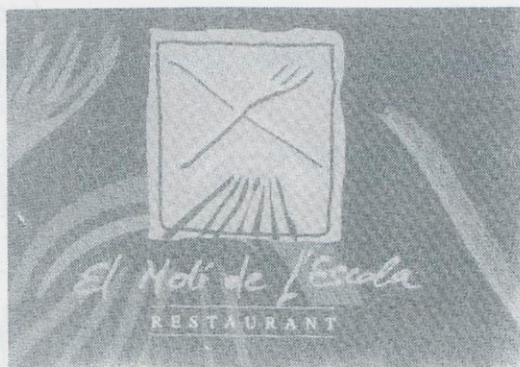
-El nostre sincer agraïment a tots els qui han col·laborat en aquest butlletí, puix que gràcies a ells s'ha pogut portar a feiç terme.

NOTES:

La Comissió Organitzadora es reserva el dret d'alterar aquest programa si causes imprevistes l'obliguessin a fer-ho.

El restaurant EL MOLÍ, us ofereix una gran varietat de menús que van des del gastronòmic i les nostres grans mariscades per una o dues persones.

En el restaurant EL MOLÍ, també disposem d'una gran carpa per fer dels vostres casaments, convencions o celebracions, dates inoblidables per a vosaltres i el vostres. Tot i que si no sou gaires, disposem de salons privats per a grups.

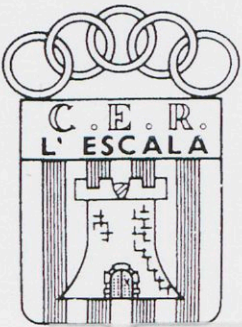
Camp dels Pilans
Camí de les Corts
Tel. 972 77 47 27
Fax 972 77 47 25
17130 L'ESCALA

Índex

1 Salutació	<i>Junta del CER</i>
3 Pubilla de la sardana, 2000	
5 Salutació	<i>Alcalde, Josep M. Guinart</i>
7 Pere Fontàs i Puig, una vocació musical fructífera	<i>Joaquim Armengol</i>
11 Mentre la mar dorm	<i>Pere Juhé i Oriol</i>
15 "Els segadors" l'himne oficial de Catalunya recuperat	<i>Emili Casademont</i>
19 Mar i cel	<i>Joanet Ballesta, Calafat</i>
21 Cobla Foment	
23 Enhorabona, Pere!	<i>Josep Vilabré i Ballester</i>
25 El mercantilisme lingüístic i altres prejudicis	<i>Quim Gibert</i>
27 Els presidents de Catalunya	<i>Pilar Pellicer, de Gispert</i>
31 Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona	
33 El tamarü de la Creu	<i>Rosa Clavaguera</i>
35 "L'encís de l'Escala"	<i>V. Ll. (escalenc d'adopció)</i>
37 Sardanes de Pere Fontàs	
40 Programa de l'Aplec	
43 Lletra de la sardana "Dos cunyats"	<i>Joaquim Hostench</i>
45 L'enigmàtic manuscrit musical dels López-Granollers	<i>Lluís Colomeda i Sastre</i>
49 La Punta	<i>Jaume Comas</i>
51 Homenatge al mestre-compositor, Pere Fontàs i Puig	<i>Pilar Pellicer, de Gispert</i>
57 L'Avi Xaxu	<i>Joan Riera i Arnay</i>
59 Cobla Marimunt	
61 Ahir, avui demà	<i>Joan Barceló i Coll</i>
63 Coses de casa	<i>Ricard Guanter</i>
67 Com més anem, menys valem	<i>Vili-gran</i>
71 Albada de juliol	<i>Joan Vicens i Mención</i>
73 Els polls d'en Dolfo	<i>Assumpció Costals</i>
75 Testimoniatge sardanista	<i>Quimet</i>
79 Com va desaparèixer la Lluna	<i>Lídia Lavado i Pagès</i>

Reg. JS.538

Sign. CL 394.8(467.1EmA
L'Escala)(06) Dpl

Edita: CER L'ESCALA
Portada: F. X. Vilà-Mitjà
(900 exemplars)
D.L.: GI-688/77
Imprimeix: C

EXCLÒS DE PRÉSTEC

Amat, Est) 8.1.198 15
24/3 (20) (2000)

CL-
(46
L'E
(06